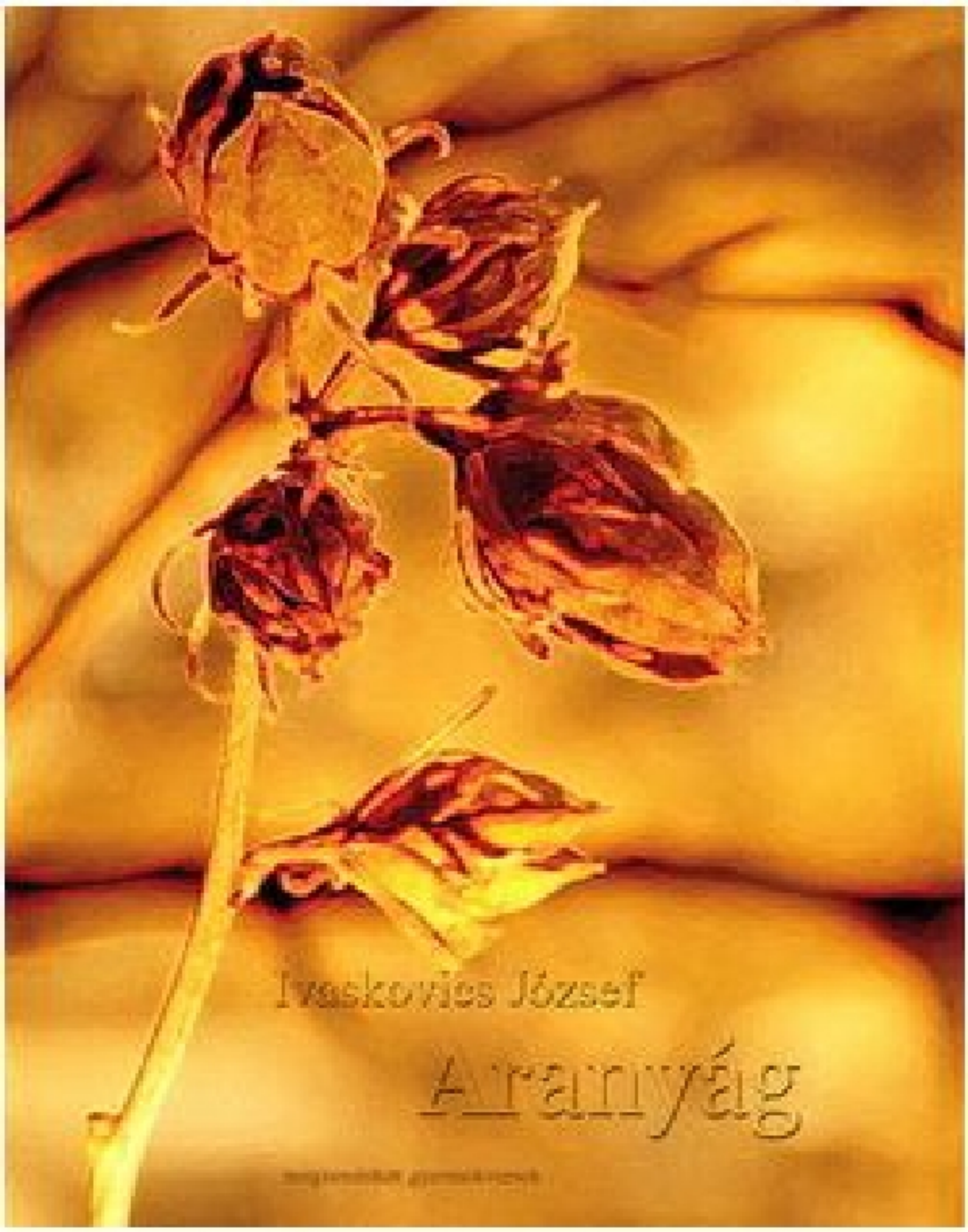
Ivaskovics József
Aranyág

Ivaskovics József

Aranyág

Kárpátaljai Magyar Könyvek
168.

Készült a **Szülõföld Alap** támogatásával

© **Ivaskovics József, 2007**

Intermix Kiadó-Credo Alapítvány
88000 Ungvár, Tolsztoj u. 5/a
Tel: +380-312-64-37-37, Tel./Fax: +380-312-61-38-98, 64-46-61
E-mail: dd@email.uz.ua
Felelős kiadó: Dupka György
Felelõs szerkesztõ: Ivaskovics József
88009 Ungvár, Csapi köz 1/A
Tel.: 3122/283-53, credo@tn.uz.ua, credo@e-ctn.net
www.credo.def.hu
Szerkesztés, kottagrafika, szedés, tördelés, képfeldolgozás: I-Press
Budapesti képviselet: H-1011 Budapest, Hunyadi János u. 5.
Készült a Borneo kft. nyomdájában

ISBN 978-963-9814-06-6
ISSN 1022-0283
IJ058

IVASKOVICS JÓZSEF

ARANYÁG

Megzenésített versek kicsiknek és nagyoknak

Intermix Kiadó
Credo Alapítvány
2007

Csengének és Csanádnak

Aranyág

Aranyág

WEINRAUCH KATALIN *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

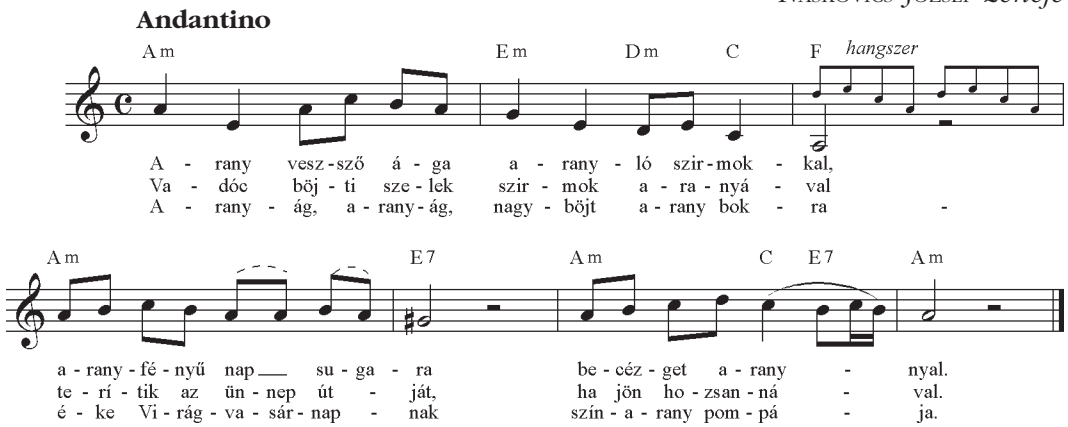

Arany vessző ága
aranyló szirmokkal,
aranyfényű nap sugara
becézget arannyal.

Vadóc böjti szelek
szirmok aranyával
terítik az ünnep útját,
ha jön hozsannával.

Aranyág, aranyág,
nagyböjt arany bokra –
éke Virágvasárnapnak
színarany pompája.

Jézussal

KÁDÁR IMRE *vrese*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

Allegro moderato
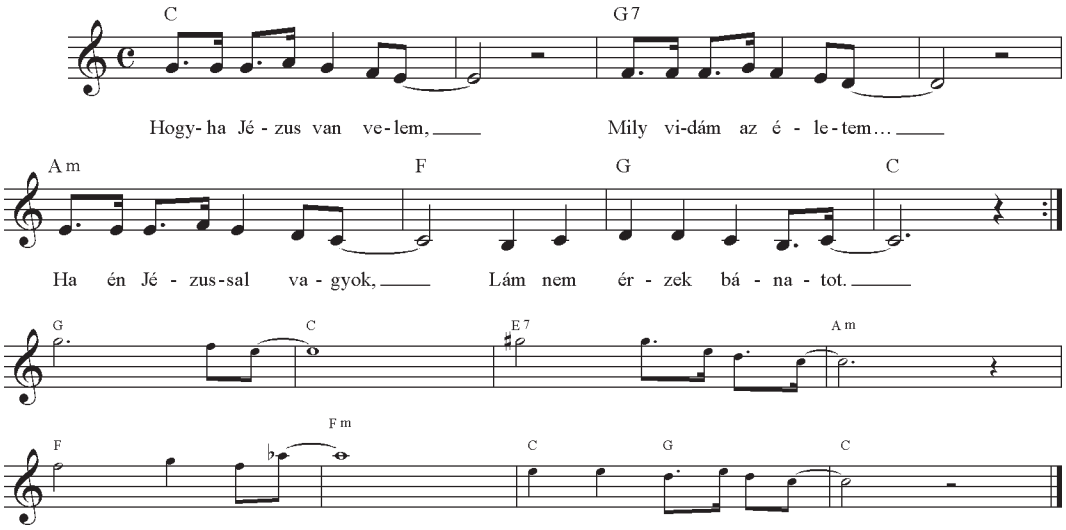
Hogyha Jézus van velem,
Mily vidám az életem…
Ha én Jézussal vagyok,
Lám nem érzek bánatot.

Biztos ösvény az Övé
– Nem is hagyom el többé
Ezen járok míg élek:
Csak Jézusban remélek…

Boldog ki Jézusra lel,
Bújában nem eped el.
Fölfelé, az Égre néz
S megsegíti égi Kéz…

Jertek hűtlen kegyesek,
Jézushoz siessetek.
Csak ki végig megmarad,
Jézus üdvöt annak ad.

Jertek, jertek mindnyájan,
Kik éltek a világban:
A kegyelem napja ott
Fejünk felett úgy ragyog?…

Az Úr gondot visel

H. H. *verse*

Allegretto IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
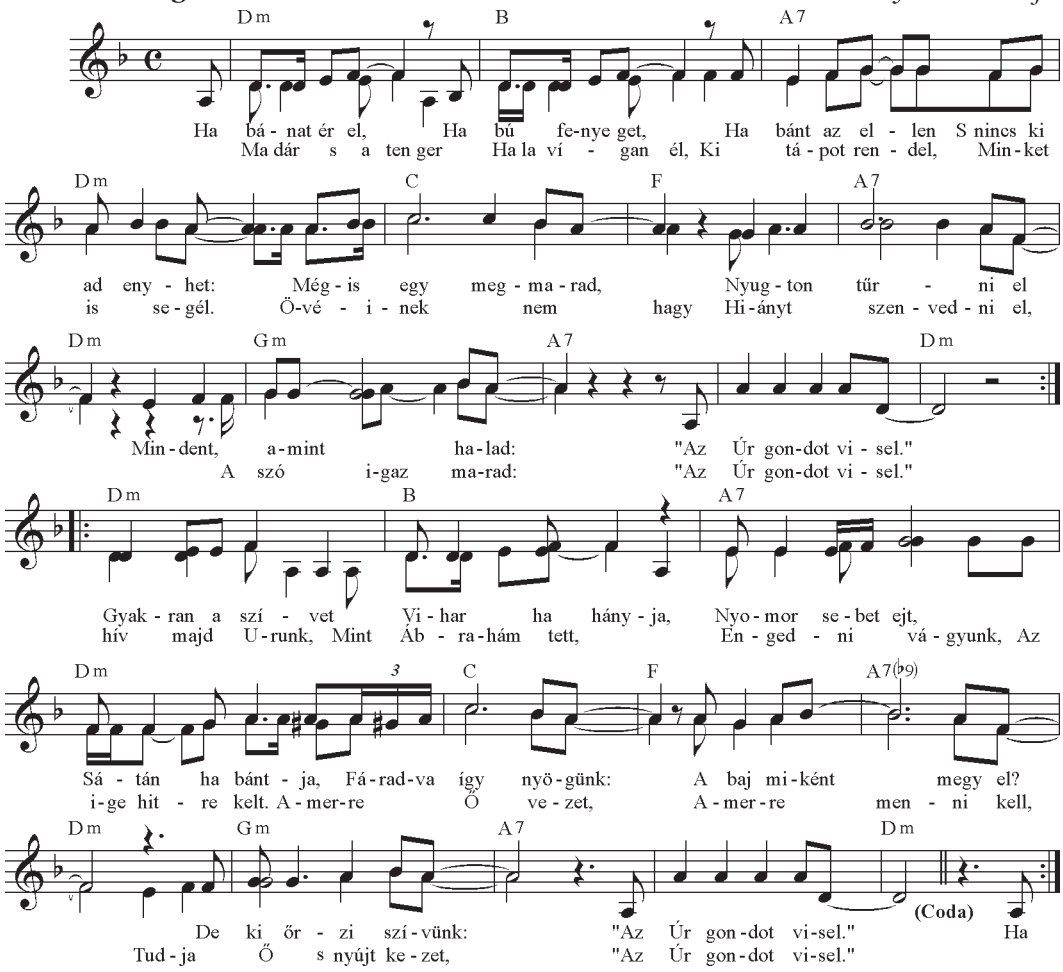
1. Ha bánat ér el,
Ha bú fenyeget,
Ha bánt az ellen
S nincs ki ad enyhet:
Mégis egy megmarad,
Nyugton tűrni el
Mindent, amint halad:
"Az Úr gondot visel."

2. Madár s a tenger
Hala vígan él,
Ki tápot rendel,
Minket is segél.
Övéinek nem hagy
Hiányt szenvedni el,
A szó igaz marad:
"Az Úr gondot visel."

3. Gyakran a szívet
Vihar ha hányja,
Nyomor sebet ejt,
Sátán ha bántja,
Fáradva így nyögünk:
A baj miként megy el?
De ki őrzi szívünk:
"Az Úr gondot visel."

4. Ha hív majd Urunk,
Mint Ábrahám tett,
Engedni vágyunk,
Az ige hitre kelt.
Amerre Ő vezet,
Amerre menni kell,
Tudja Ő s nyújt kezet,
"Az Úr gondot visel."

Ha nem teszek semmit sem

TÚRMEZEI ERZSÉBET *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

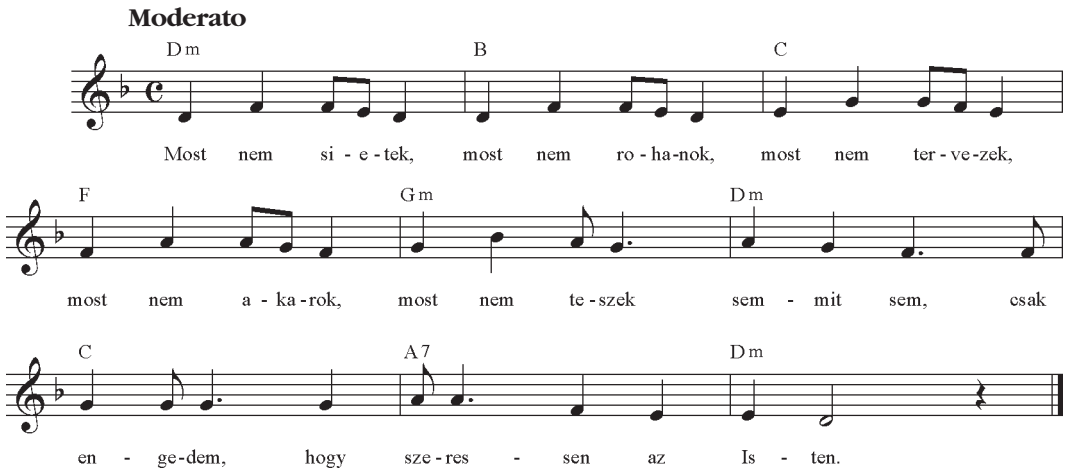

Most nem sietek,
most nem rohanok,
most nem tervezek,
most nem akarok,
most nem teszek semmit sem,
csak engedem,
hogy szeressen az Isten.

Most megnyugoszom,
most elpihenek
békén, szabadon,
mint gyenge gyerek,
és nem teszek semmit sem,
csak engedem,
hogy szeressen az Isten.

S míg ölel a fény
és ölel a csend,
és árad belém,
és újjáteremt,
míg nem teszek semmit sem,
csak engedem,
hogy szeressen az Isten,

új gyümölcs terem,
másoknak terem,
érik csendesen
erő, győzelem...
ha nem teszek semmit sem,
csak engedem,
hogy szeressen az Isten.

A szent forrás tövén

TÚRMEZEI ERZSÉBET *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
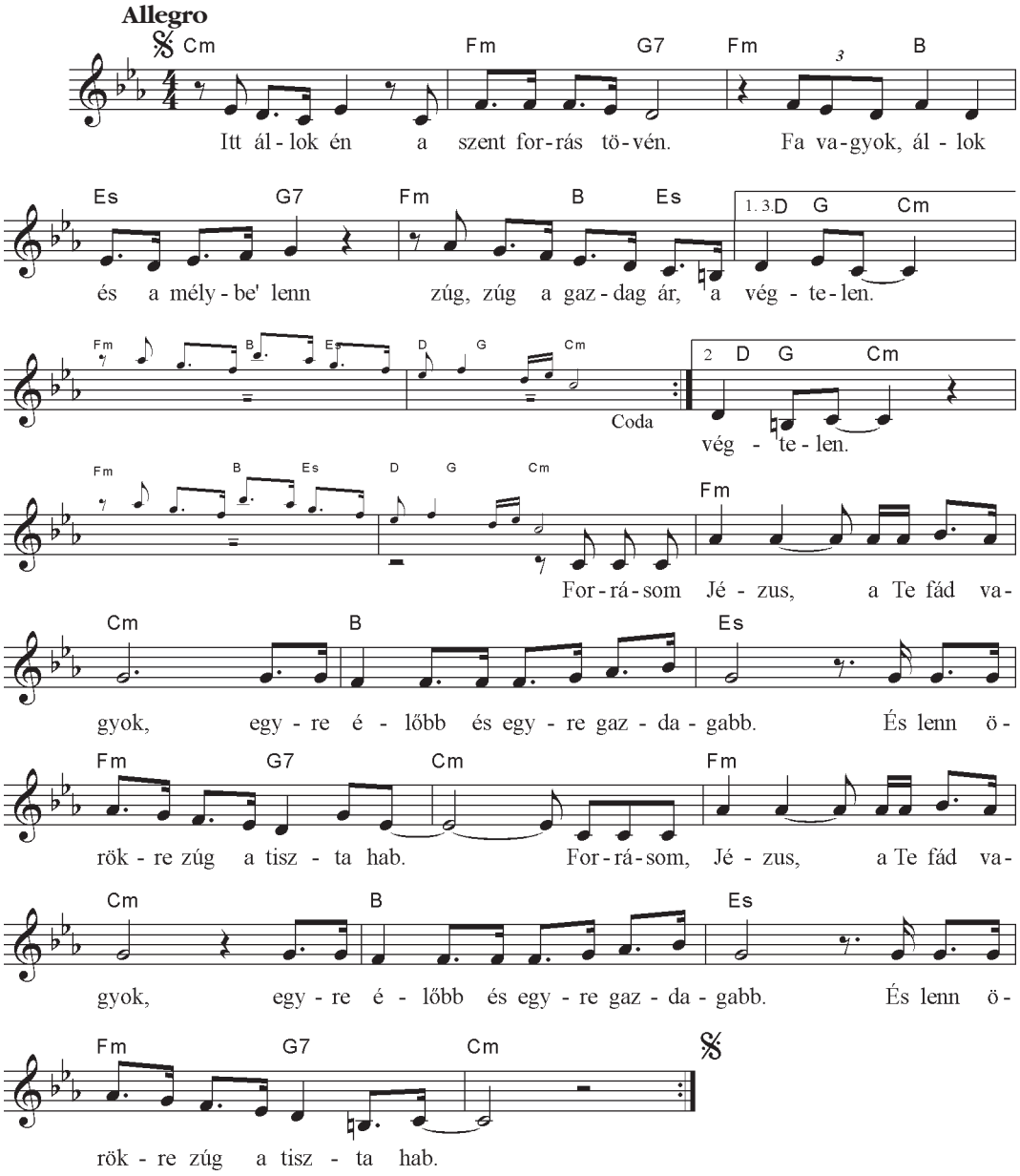
1. Itt állok én a szent forrás tövén.
Fa vagyok, állok és a mélybe' lenn
zúg, zúg a gazdag ár, a végtelen.

IJ058-5

2. Ágaimon a forrás élete
bont rügyeket, fakaszt virágokat.
Tikkasztó szél hiába látogat.

Ref.:
Forrásom, Jézus, a Te fád vagyok,
egyre élőbb és egyre gazdagabb.
És lenn örökre zúg a tiszta hab.

3. A ragyogva emelkedő napot
rügyes-virágosan köszöntöm én,
mert itt állok a szent forrás tövén.

Ref.:
Forrásom, Jézus, a Te fád vagyok,
egyre élőbb és egyre gazdagabb.
És lenn örökre zúg a tiszta hab.

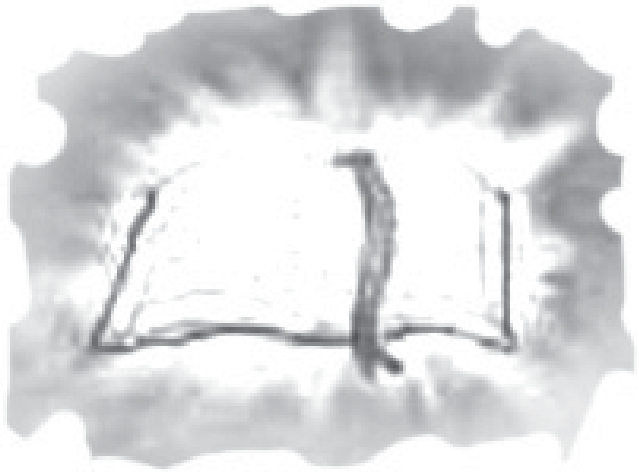

Krisztusra várunk

TÚRMEZEI ERZSÉBET *vrese*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

Molto adagio
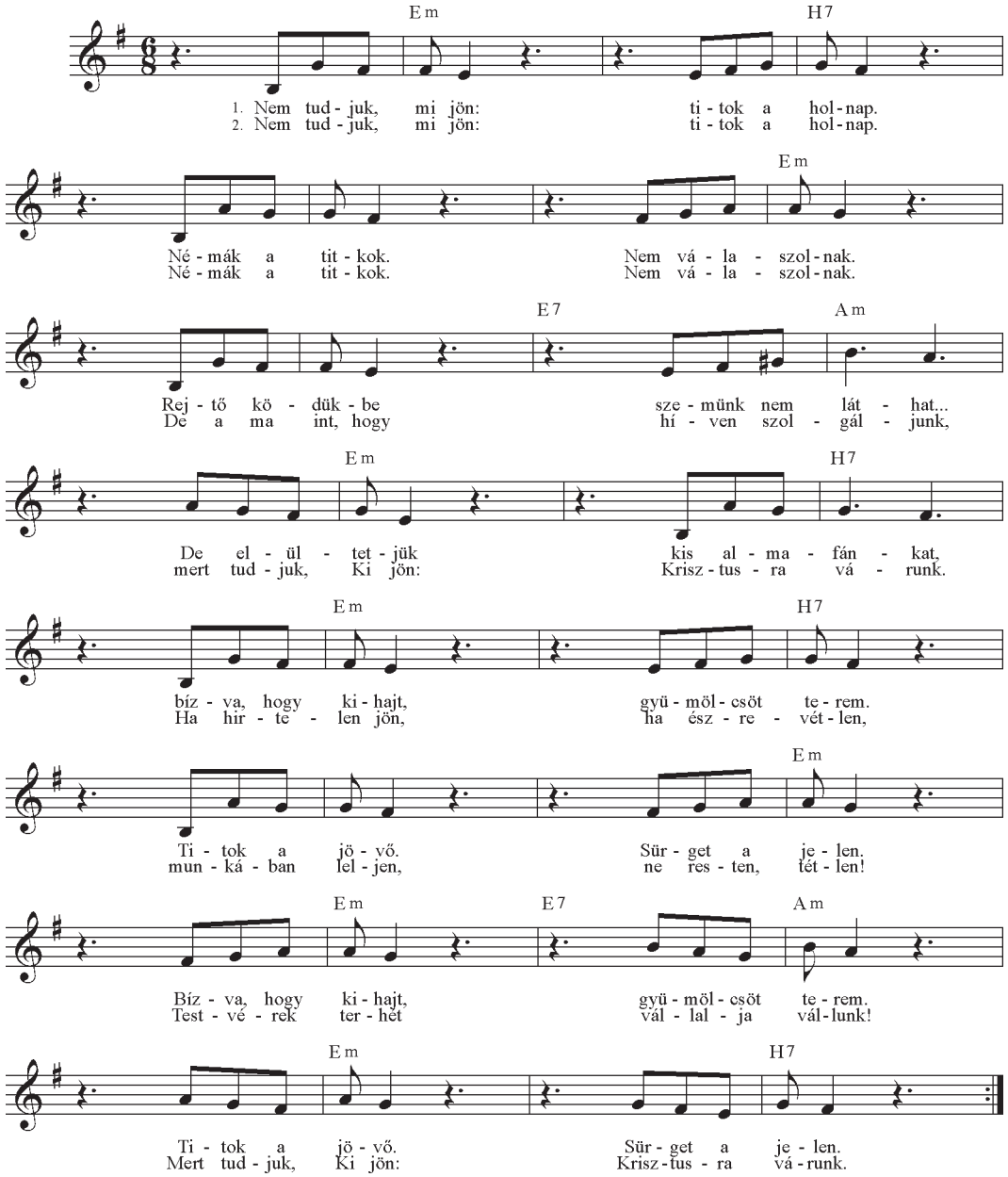
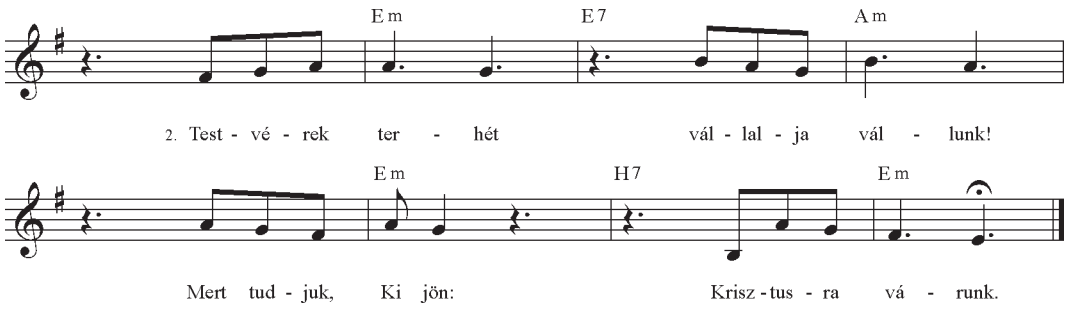

1. Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
Rejtő ködükbe szemünk nem
láthat...
De elültetjük kis almafánkat,
bízva, hogy kihajt,
gyümölcsöt terem.
Titok a jövő.
Sürget a jelen.

2. Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.
Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
munkában leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Karácsonyéj

WEINRAUCH KATALIN *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
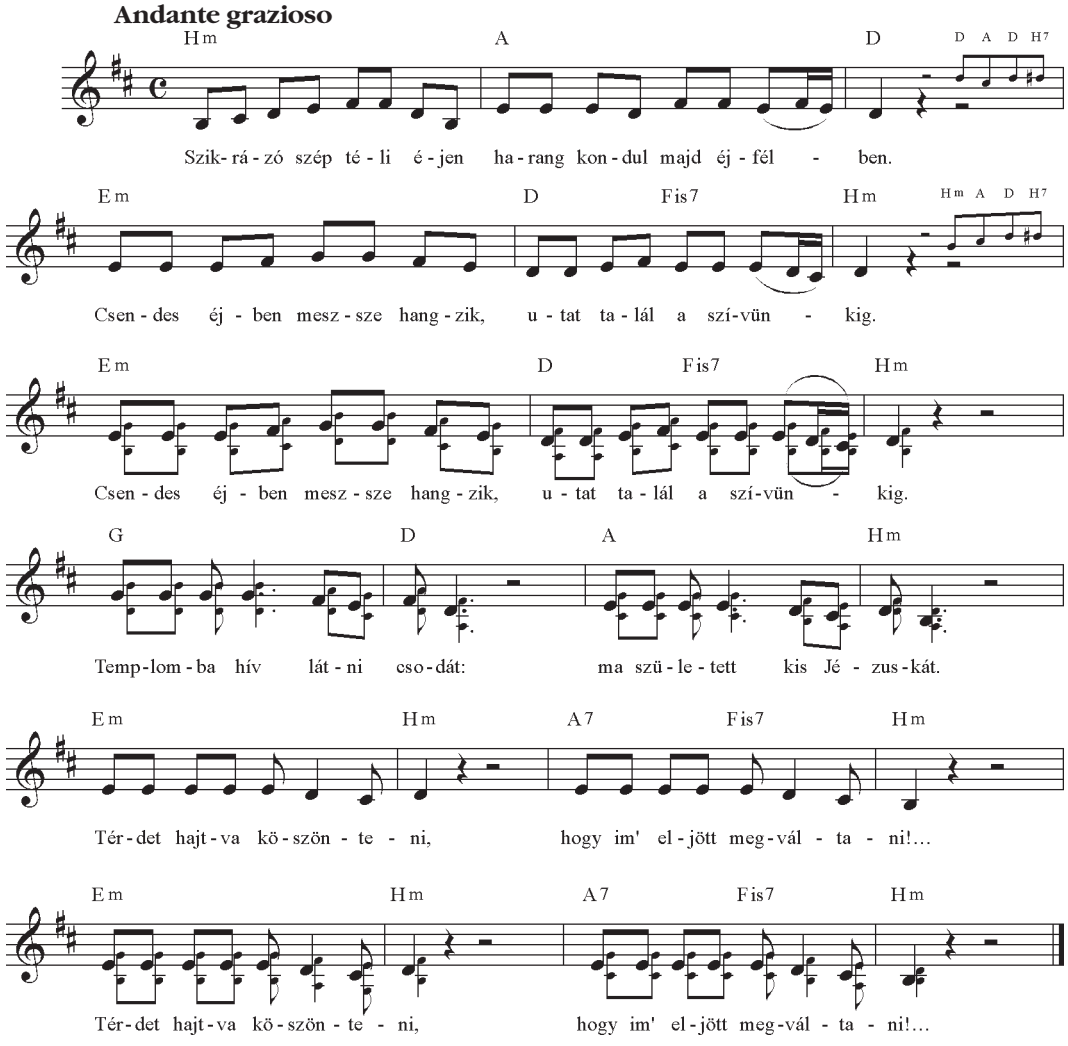
1. Szikrázó szép téli éjen
harang kondul majd éjfélben.
Csendes éjben messze hangzik,
utat talál a szívünkig.
Csendes éjben messze hangzik,
utat talál a szívünkig.

Alkalmazkodó ritmusban.

IJ058-7

Templomba hív látni csodát:
ma született kis Jézuskát.
Térdet hajtva köszönteni,
hogy im' eljött megváltani!…
Térdet hajtva köszönteni,
hogy im' eljött megváltani!…

2. Égi gyermek itt van végre,
gyarló ember örömére.
Selyem, bársony helyett szalma
Jézus testét betakarja.
Selyem, bársony helyett szalma
Jézus testét betakarja.
Szegényeknek ő királya,
bűneinket elvállalja.
Szeretetett kér cserébe,
fogadjuk őt a szívünkbe.
Szeretetett kér cserébe,
fogadjuk őt a szívünkbe.

3. Szemünk lássa, amit ő lát:
magányosan síró árvát.
Fülünk hallja, hogyha kérnek
módosabbtól segítséget.
Fülünk hallja, hogyha kérnek
módosabbtól segítséget.
Szánkból a szó, áldás legyen,
jószándékunk mindenekben.
Karácsonyéj békességben
vezéreljen egész évben,
kisded Jézus születése
áldást hozzon mindenkire.

Karácsonyi üzenet

László Aladár *verse*

Ivaskovics József *zenéje*

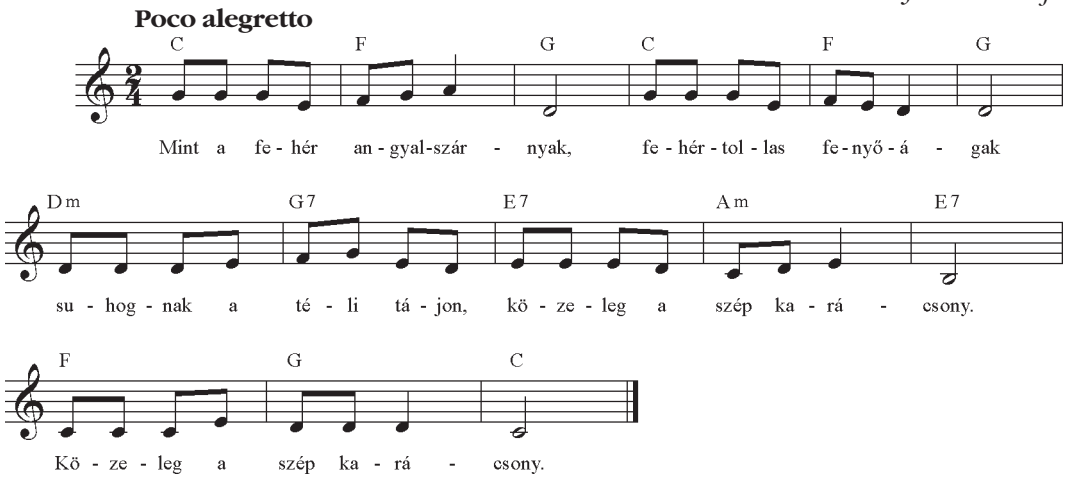

Mint a fehér angyalszárnyak,
fehértollas fenyőágak
suhognak a téli tájon,
közeleg a szép karácsony.

Minden házban ünnepelnek,
boldog ilyenkor a gyermek,
szívünk meleg, mint a bársony,
mikor eljön a karácsony.

Velünk jön a gyertya fénye
a szeretet ünnepére,
ragyog könyvön és kalácson
melegével a karácsony.

Elnémulnak mind a hangok,
mikor szólnak a harangok,
ember embernek ne ártson –
ezt üzeni a karácsony.

Karácsonyi imádság

MÓRA LÁSZLÓ *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

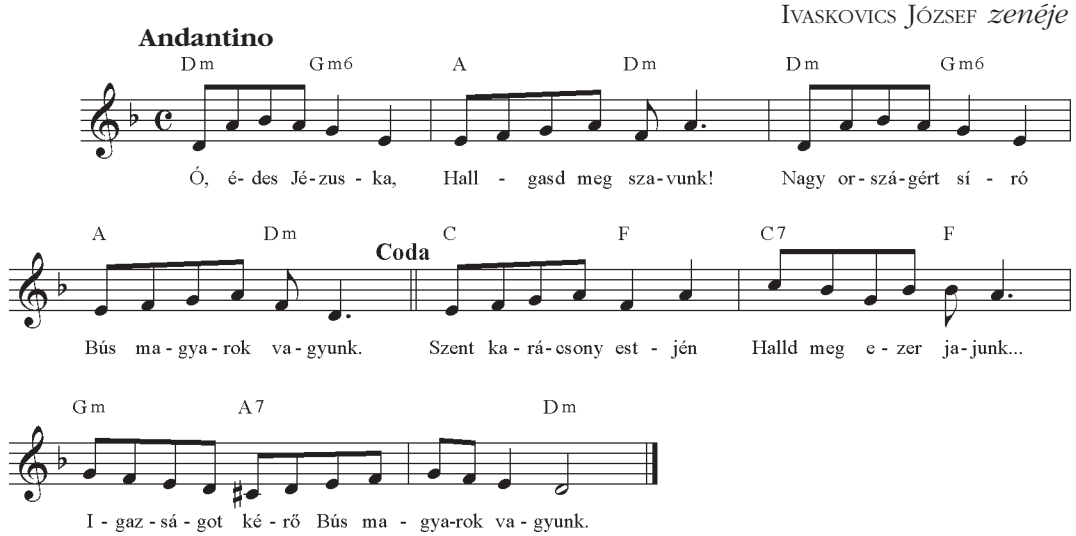

1. Ó, édes Jézuska,
Hallgasd meg szavunk!
Nagy országért síró
Bús magyarok vagyunk.
Szent karácsony estjén
Halld meg ezer jajunk...
Igazságot kérő
Bús magyarok vagyunk.

2. Küldd le angyalkáid,
Tedd fényessé napunk!
Hiszen csak sötétben
Botorkálók vagyunk.
Széttépett Hazánkban
Nézd városunk, falunk!
Alig-alig élők
Meglopottak vagyunk.

3. Ne küldj sok játékot!
Karácsonyfát se adj!
Ó, csak azt tudhassuk,
Hogy most közöttünk vagy.
Hogy közibénk jöttél
S két áldott kezeddel
Földi csodát teszel
Síró nemzeteddel.

4. Ó, édes Jézuska
Hallgasd, amit kérünk:
Szent István országát
Adjad vissza nékünk!

Itt a Húsvét

PECNYÍK PÁL *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
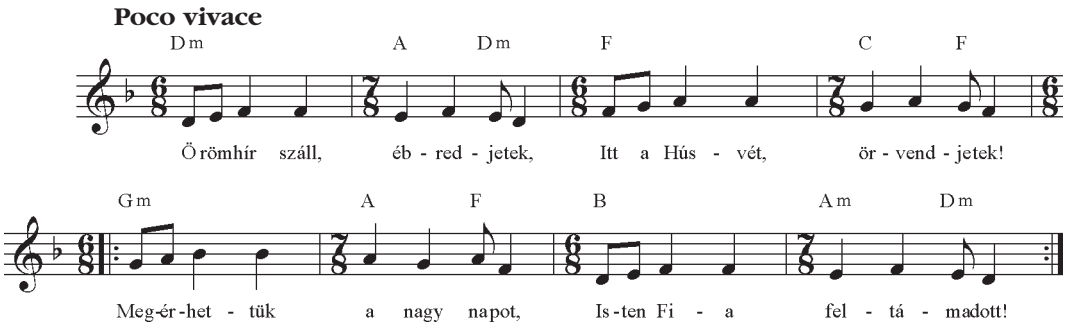
Örömhír száll, ébredjetek,
Itt a Húsvét, örvendjetek!
Megérhettük a nagy napot,
Isten Fia feltámadott!
Megérhettük a nagy napot,
Isten Fia feltámadott!

Bennünk élhet, ó mily csoda,
Ő nem hagy el minket soha!
Tavasz váltott fagyos telet,
Élet győzött halál felett!
Tavasz váltott fagyos telet,
Élet győzött halál felett!

A legszebb út

PECNYÍK PÁL *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
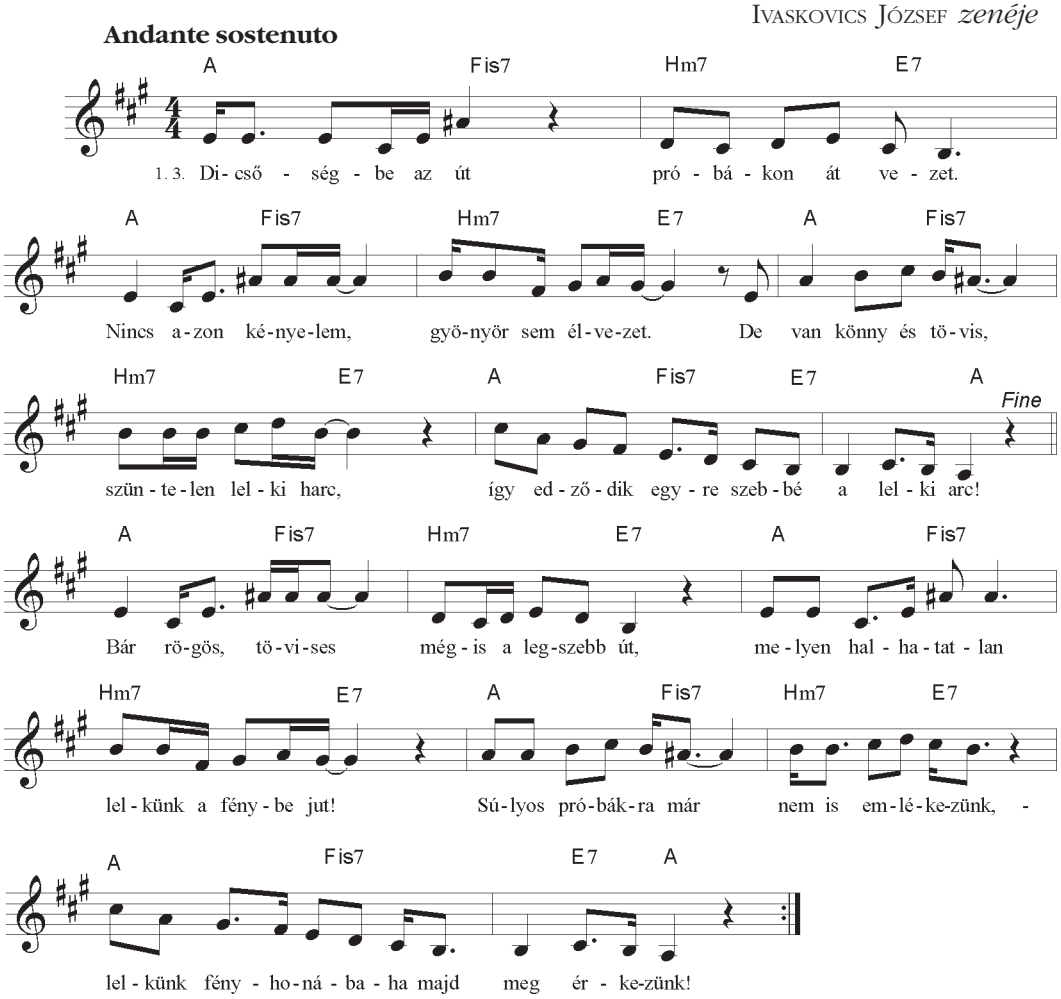
1. 3. Dicsőségbe az út
próbákon át vezet.
Nincs azon kényelem,
gyönyör sem élvezet.
De van könny és tövis,
szüntelen lelki harc,
így edződik egyre
szebbé a lelki arc!

2. Bár rögös, tövises
mégis a legszebb út,
melyen halhatatlan
lelkünk a fénybe jut!
Súlyos próbákra már
nem is emlékezünk,
– lelkünk fényhonába –
ha majd meg érkezünk!

Most

TÚRMEZEI ERZSÉBET *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

Moderato
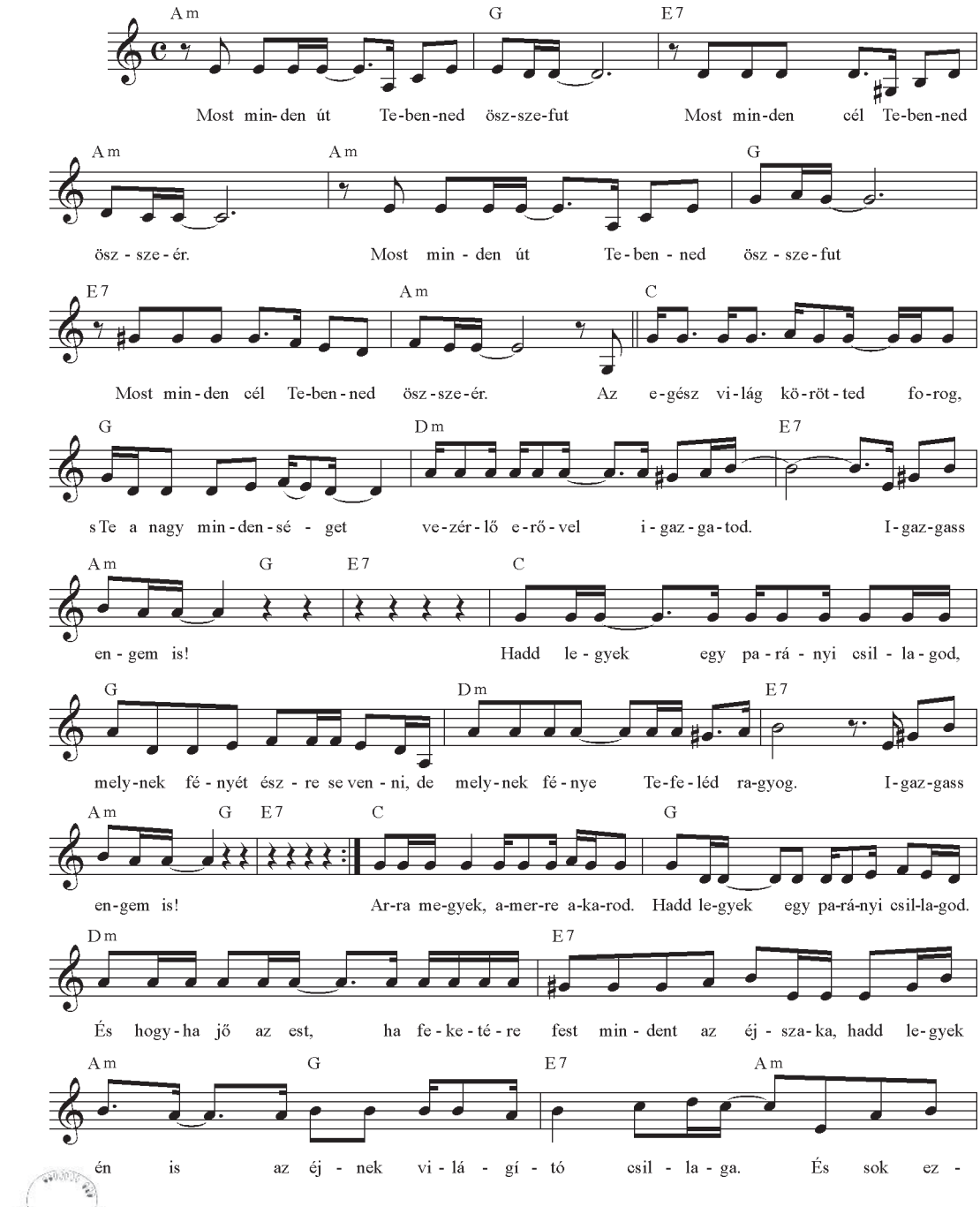
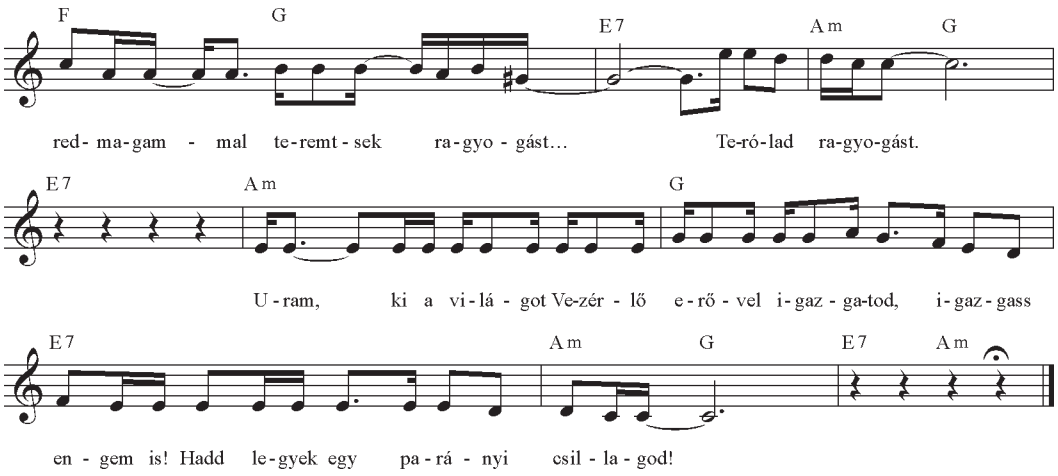

Most minden út
Tebenned összefut
Most minden cél
Tebenned összeér.
Az egész világ körötted forog,
s Te a nagy mindenséget
vezérlő erővel igazgatod.
Igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod,
melynek fényét észre se venni,
de melynek fénye Tefeléd ragyog.
Igazgass engem is!
Most minden út
Tebenned összefut
Most minden cél
Tebenned összeér.
Arra megyek, amerre akarod.
Hadd legyek egy parányi csillagod.
És hogyha jő az est,
ha feketére fest
mindent az éjszaka,
hadd legyek én is
az éjnek világító csillaga.
És sok ezredmagammal
teremtsek ragyogást…
Terólad ragyogást.

Uram, ki a világot
Vezérlő erővel igazgatod,
igazgass engem is!
Hadd legyek egy parányi csillagod!

Szentlélek Isten

SZABOLCSKA MIHÁLY *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
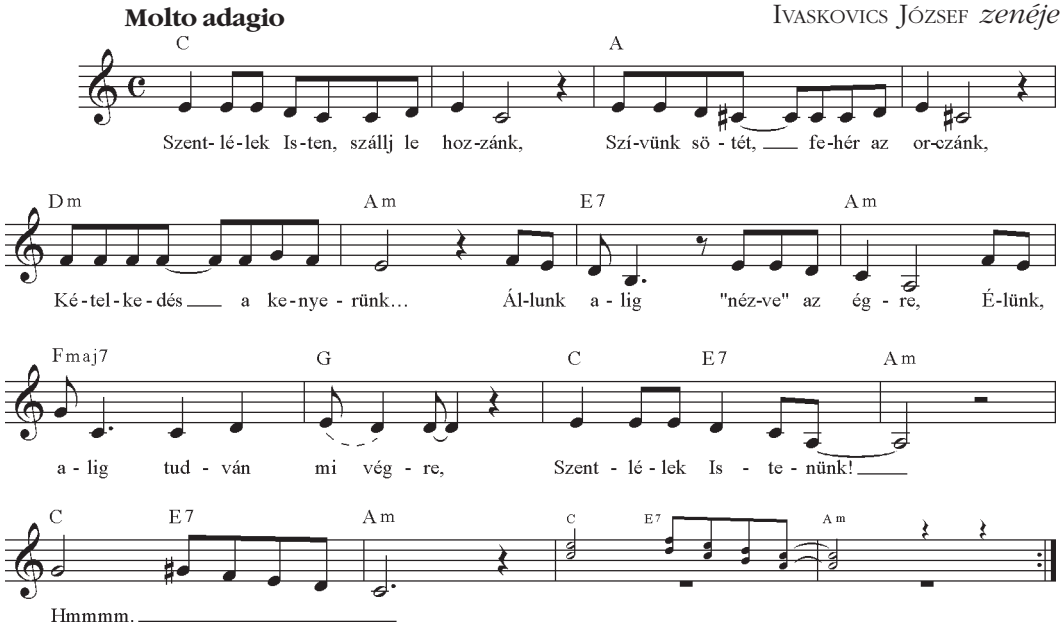
Szentlélek Isten, szállj le hozzánk,
Szívünk sötét, fehér az orczánk,
Kételkedés a kenyerünk…
Állunk alig "nézve" az égre,
Élünk, alig tudván mi végre,
Szentlélek Istenünk!

Szentlélek Isten, szállj le hozzánk,
Csodás erődből áradozz' ránk,
Mert jaj, magunkra elveszünk.
Megeszi lelkünket az élet,
Mi hév, nagy önzésünk eléget,
Szentlélek Istenünk!

Szentlélek Isten, szállj le hozzánk,
Emeld följebb csüggeteg orczánk,
Jelentsd meg, hogy itt jársz velünk!
– Bár a latrok sorsára adják, –
Az a mi örökéletünk…
Szentlélek Istenünk!

IJ058-13

Elvitte a róka

Vigye el a róka

KÁNYÁDI SÁNDOR *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
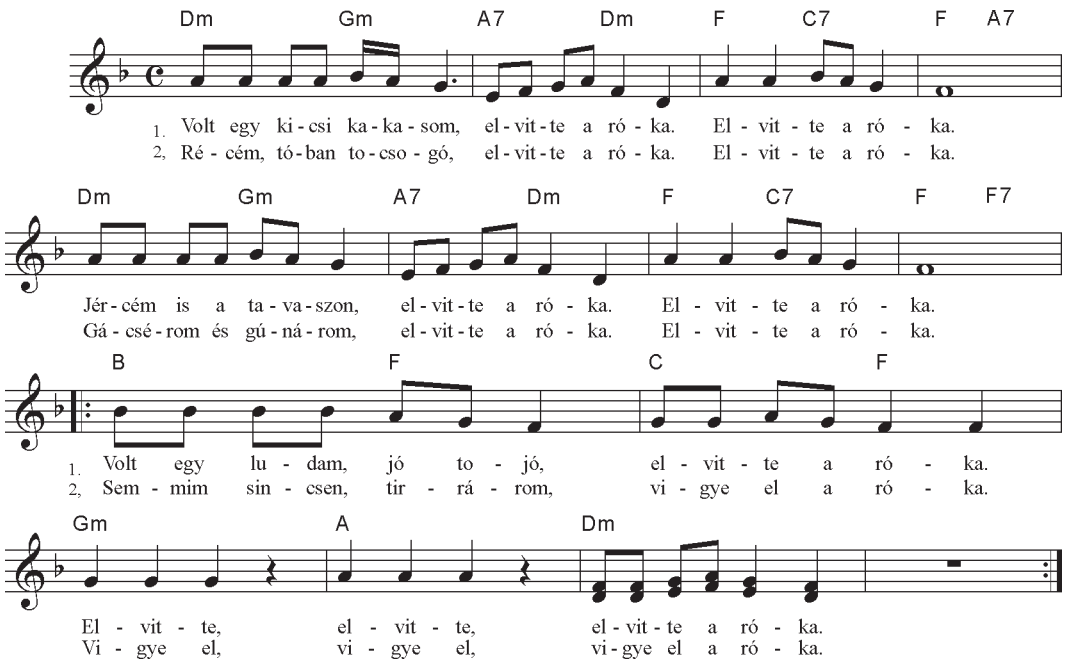
1. Volt egy kicsi kakasom, elvitte a róka.
   Elvitte a róka.
   Jércém is a tavaszon, elvitte a róka.
   Elvitte a róka.

   Volt egy ludam, jó tojó, elvitte a róka.
   Elvitte, elvitte, elvitte a róka.

2. Récém, tóban tocsogó, elvitte a róka.
   Elvitte a róka.
   Gácsérom és gúnárom, elvitte a róka.
   Elvitte a róka.

   Semmim sincsen, tirrárom, vigye el a róka.
   Vigye el, vigye el, vigye el a róka.

IJ058-14

Barázdabillegető

WEINRAUCH KATALIN *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
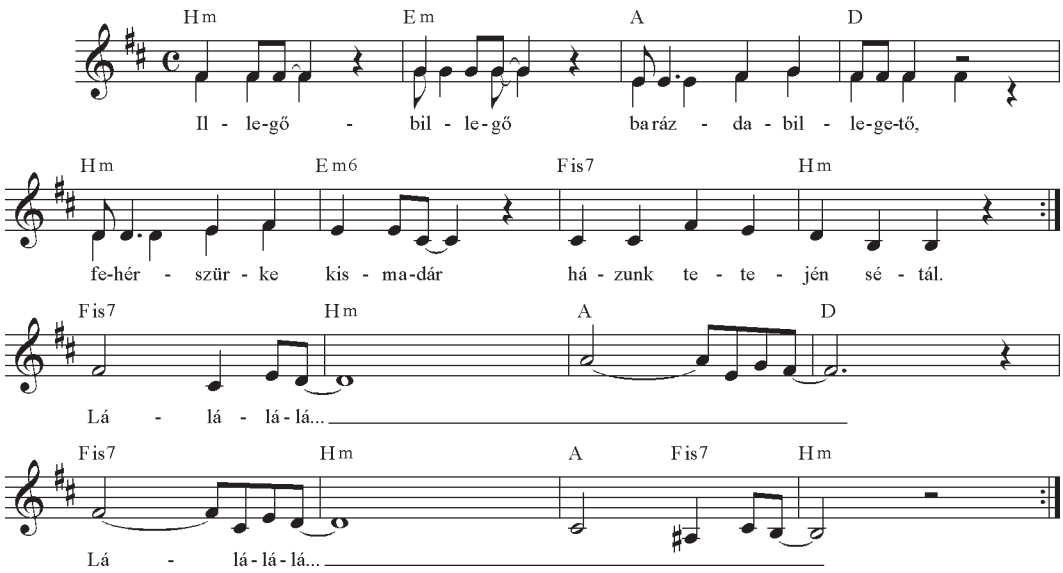
1. Illegő-billegő
barázdabillegető,
fehér-szürke
kismadár
házunk tetején
sétál.

2. Lép ide, lép oda,
lengedezik farktolla.
Mezőn élő
kismadár
a városban mit
csinál?

3. Füttyögve, dalolva
rokonlátogatóba
érkezett a
kismadár
– a verébnép csak
rá vár.

4. Szállj ide, szállj oda,
sietve repülj haza,
mert nélküled,
kismadár,
üres a rét, a
határ!

Az iskolacsengő

BARABÁS ÉVA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
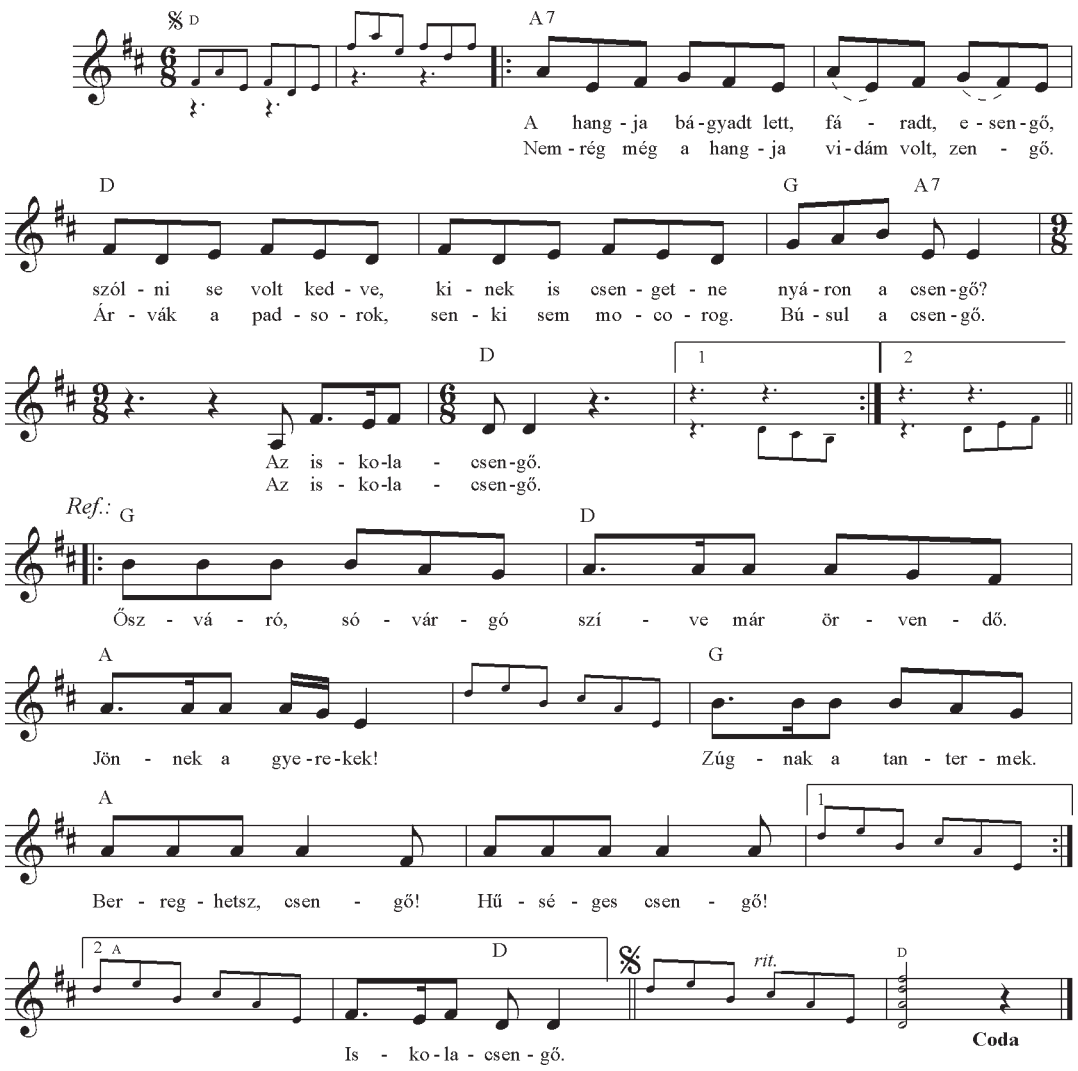
A hangja bágyadt lett,
fáradt, esengő,
szólni se volt kedve,
kinek is csengetne
nyáron a csengő?
Az iskola-csengő.

Alkalmazkodó ritmusban.

IJ058-16

Nemrég még a hangja
vidám volt, zengő.
Árvák a padsorok,
senki sem mocorog.
Búsul a csengő.
Az iskola-csengő.

Ref.:

Ősz-váró, sóvárgó
szíve már örvendő.
Jönnek a gyerekek!
Zúgnak a tantermek.
Berreghetsz, csengő!
Hűséges csengő!

Rozsdás a sírástól.
Méla, merengő.
Hol vagytok, gyerekek?
Halljátok? Pityereg
nyáron a csengő.
Az iskola-csengő.

Csitítja hajnalpír,
lágyan derengő.
Örülj, hogy nyaralnak,
mezőkön nyargalnak.
Pihenj jól; csengő!
Vén iskola-csengő.

Ref.:

Ősz-váró, sóvárgó
szíve már örvendő.
Jönnek a gyerekek!
Zúgnak a tantermek.
Berreghetsz, csengő!
Hűséges csengő!

Március

ÁPRILY *Lajos verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
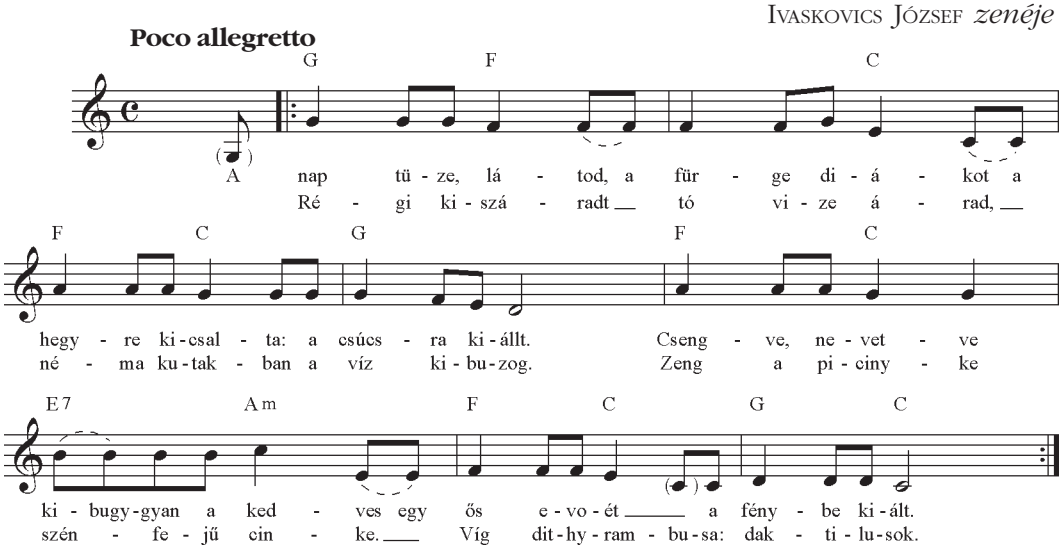
A nap tüze, látod,
a fürge diákot
a hegyre kicsalta: a csúcsra kiállt.
Csengve, nevetve
kibuggyan a kedve
s egy ős evoét a fénybe kiált.

Régi kiszáradt
tó vize árad,
néma kutakban a víz kibuzog.
Zeng a picinyke
szénfejű cinke.
víg dithyrambusa: daktilusok.

Selymit a barka
már kitakarta,
sárga virágját bontja a som.
Fut, fut az áram
a déli sugárban
s hökken a hó a hideg havason.

Barna patakja
napra kacagva
a lomha Marosba csengve siet.
Zeng a csatorna,
Zeng a hegy orma,
s zeng, ugye zeng, ugye zeng a szíved.

Virágosat álmodtam

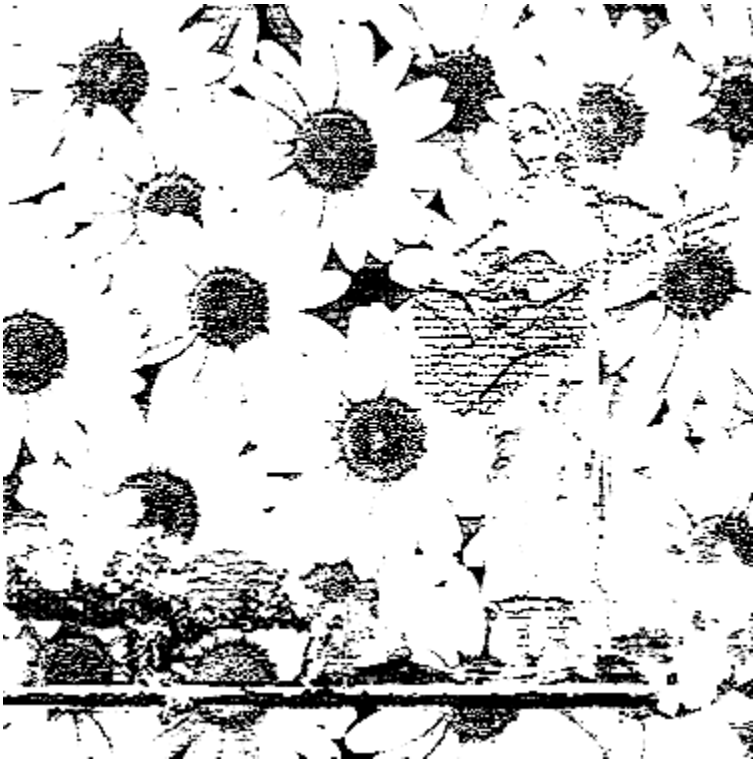

Virágosat álmodtam

ÁGH ISTVÁN *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*
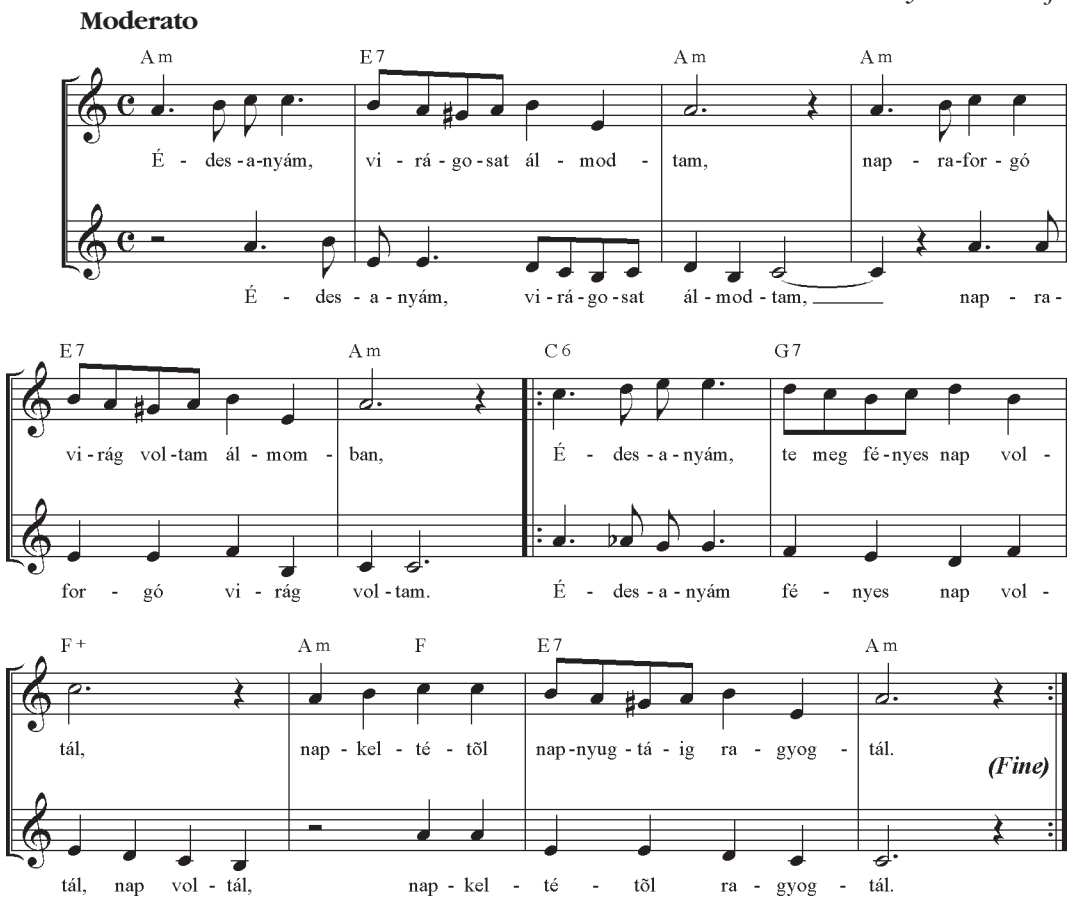
Édesanyám, virágosat álmodtam,
napraforgó virág voltam álmomban,
Édesanyám, te meg fényes nap voltál,
napkeltétől napnyugtáig ragyogtál.

Édes jó Istenem...

VAJDA MARIETTA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

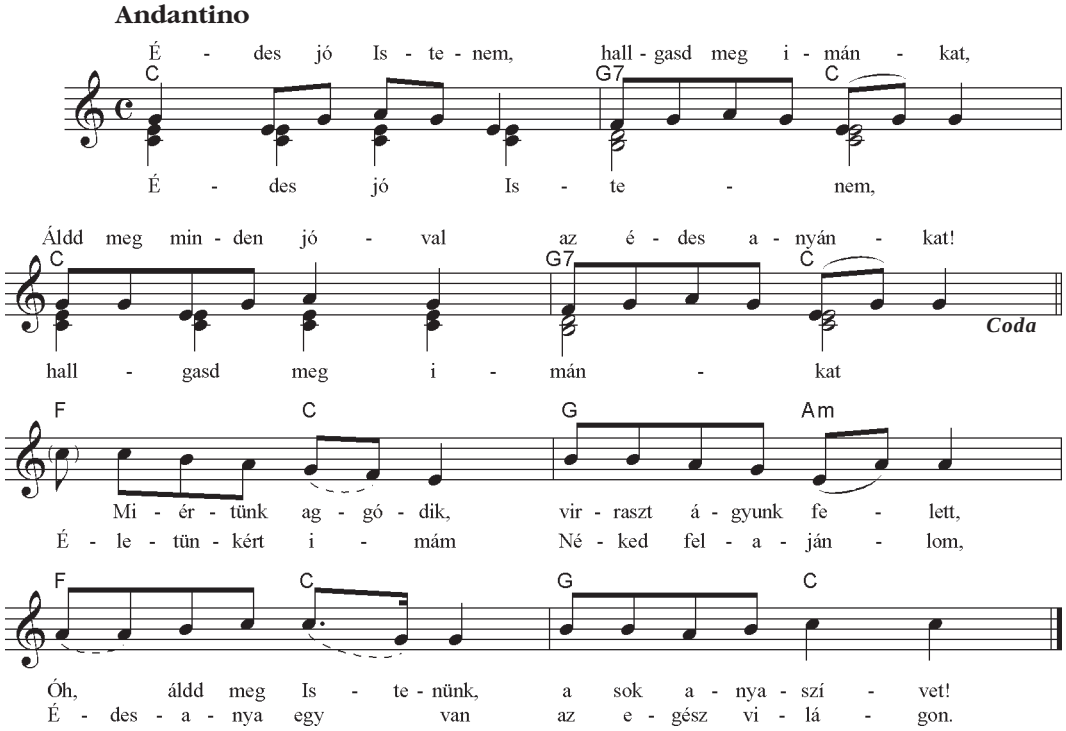

Ref.:
Édes jó Istenem, hallgasd meg imánkat,
Áldd meg minden jóval az édes anyánkat!

1. Miértünk aggódik, virraszt ágyunk felett,
Óh áldd meg Istenünk, a sok anyaszívet!

Ref.:

2. Életükért imám Néked felajánlom,
Édes anya egy van az egész világon!

Ref.:

Édes anyánk üdvözölünk

VAJDA MARIETTA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

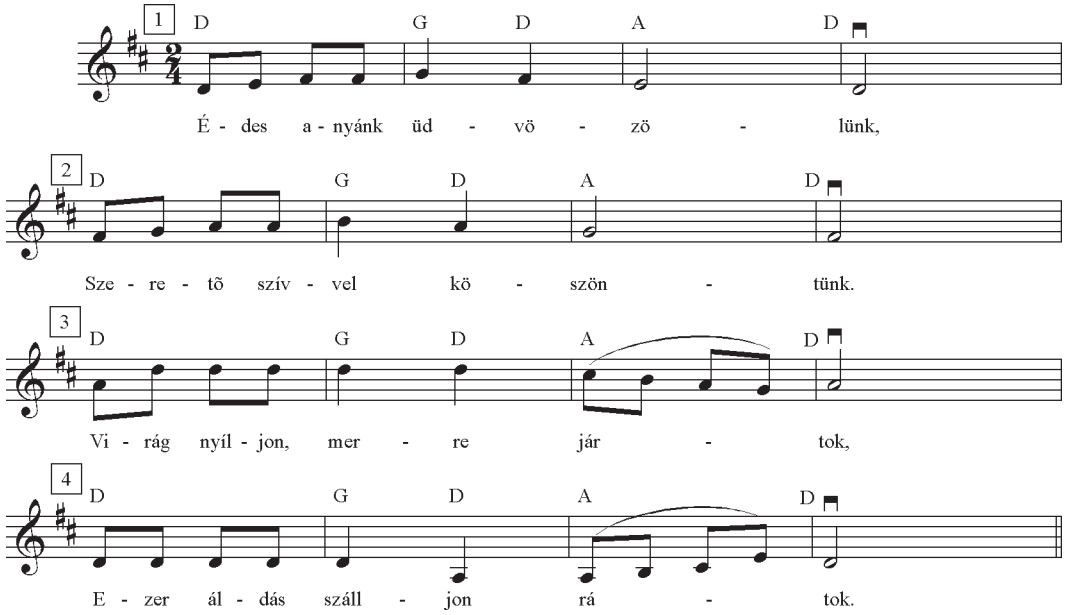

Édes anyánk üdvözölünk,
Szerető szívvel köszöntünk.
Virág nyíljon, merre jártok,
Ezer áldás szálljon rátok.

Isten keze mindig védjen,
Gyermekeitek körében.
Dicsőségben ragyogjatok,
Példaképek maradjatok!

IJ058-20

Anyák napján

WEINRAUCH KATALIN *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

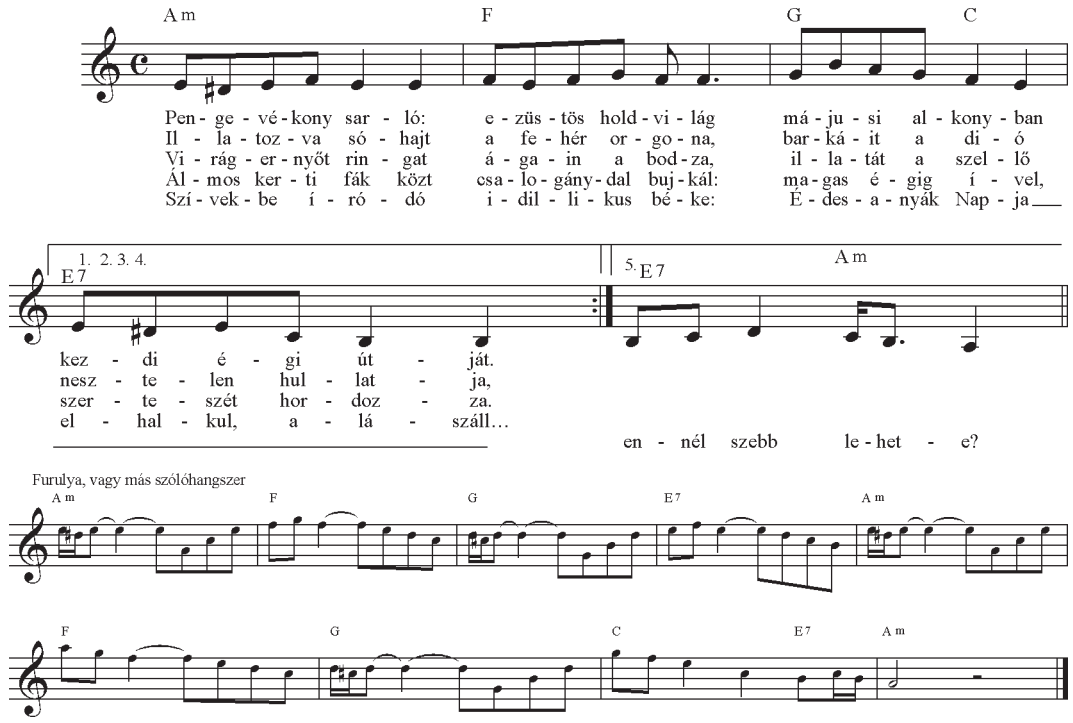

Pengevékony sarló:
ezüstös holdvilág
májusi alkonyban
kezdi égi útját.

Illatozva sóhajt
a fehér orgona,
barkáit a dió
nesztelen hullatja,

virágernyőt ringat
ágain a bodza,
illatát a szellő
szerteszét hordozza.

Álmos kerti fák közt
csalogánydal bujkál:
magas égig ível,
elhalkul, alászáll…

Szívekbe íródó
idillikus béke:
Édesanyák Napja
ennél szebb lehet-e?

IJ058-21

Köszöntő Nagymamának

VAJDA MARIETTA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

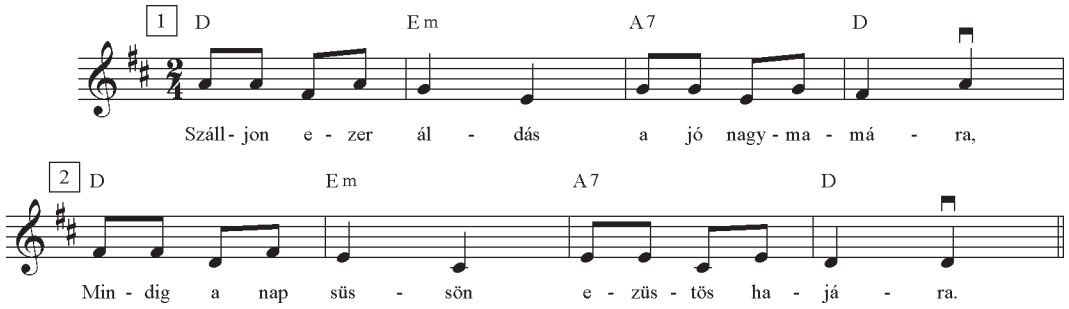

Szálljon ezer áldás a jó nagymamára,
Mindig a nap süssön ezüstös hajára.

Öröm legyen élte, mosolygás és derű
Egy napja se legyen szomorú, keserű.

Közöttünk erőben sokáig maradjon,
A jó Isten még sok boldog évet adjon.

Szeretet kísérje egész életén át,
Jó Isten éltesse a kedves nagymamát.

Köszöntő Anyának

VAJDA MARIETTA *verse*

IVASKOVICS JÓZSEF *zenéje*

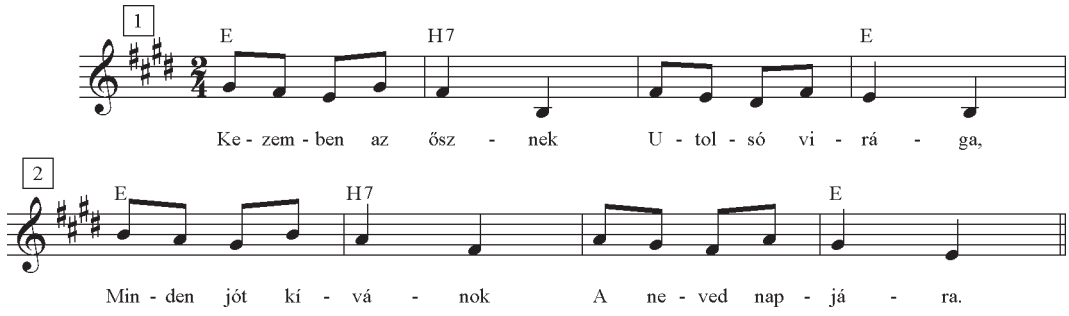

Kezemben az ősznek
Utolsó virága,
Minden jót kívánok
A neved napjára.

Örömöt, jóságot,
Meleg szeretetet,
Egészséget, derűt,
Gondtalan életet.

Utad csupa rózsa,
Napfény közt vezessen,
Édes jó Anyuskám,
Az Isten éltessen.

Apa nevenapjára

Pósa Lajos *verse*

Ivaskovics József *zenéje*

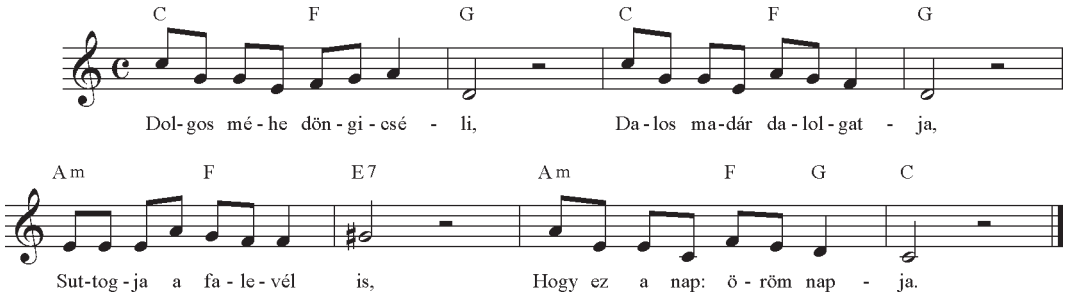

Dolgos méhe döngicséli,
Dalos madár dalolgatja,
Suttogja a falevél is,
Hogy ez a nap: öröm napja.

Én is, én is úgy örülök
A suttogó falevéllel,
Dalolgató kismadárral,
Döngicsélő méhecskével!

Méhecske is, kismadár is,
Falevél is súg egy szépet…
De én azért csak azt mondom:
Mindig öröm legyen élted!

Álmodozó

Vers: **Barak László**
Zene: **Ivaskovics József**
Rajz: **Jankovics Mária**

Kedves ifjú barátunk!

A Tárogató c. lap vállalkozásában és gondozásában most egy különleges könyvet tarthatsz a kezedben. Hitünk, reményünk és szándékunk szerint: olvashatod, zenélheted-énekelheted és ki is festheted.

Feledkezz bele a versekbe, a kottafejekbe, a festésbe. Érezd át a szó, a zene és a kép – e három mqvészeti ág –, varázslatos együttlétét. Játssz el a szavakkal, a hangokkal, a képekkel, s e játék keltsen benned szép harmóniát.

Meglátod, a szavak és a zene-ének, ha fogékony szívvel-érzelemmel ízlelgeted őket, megmozgatják fantáziádat, színeket, árnyalatokat ébresztenek benned, melyeket a papírra álmodhatsz, kiszínezve velük a rajzokat.

És fordítva: az általad színesbe öltöztetett rajzok hangulati aláfestést adnak a versek újraolvasásához-zenéléséhez.

Kívánunk neked csodálatos, önfeledt és vidám utazást a szó-zene-kép meseországában.

Tárczy Andor

Álmodozó
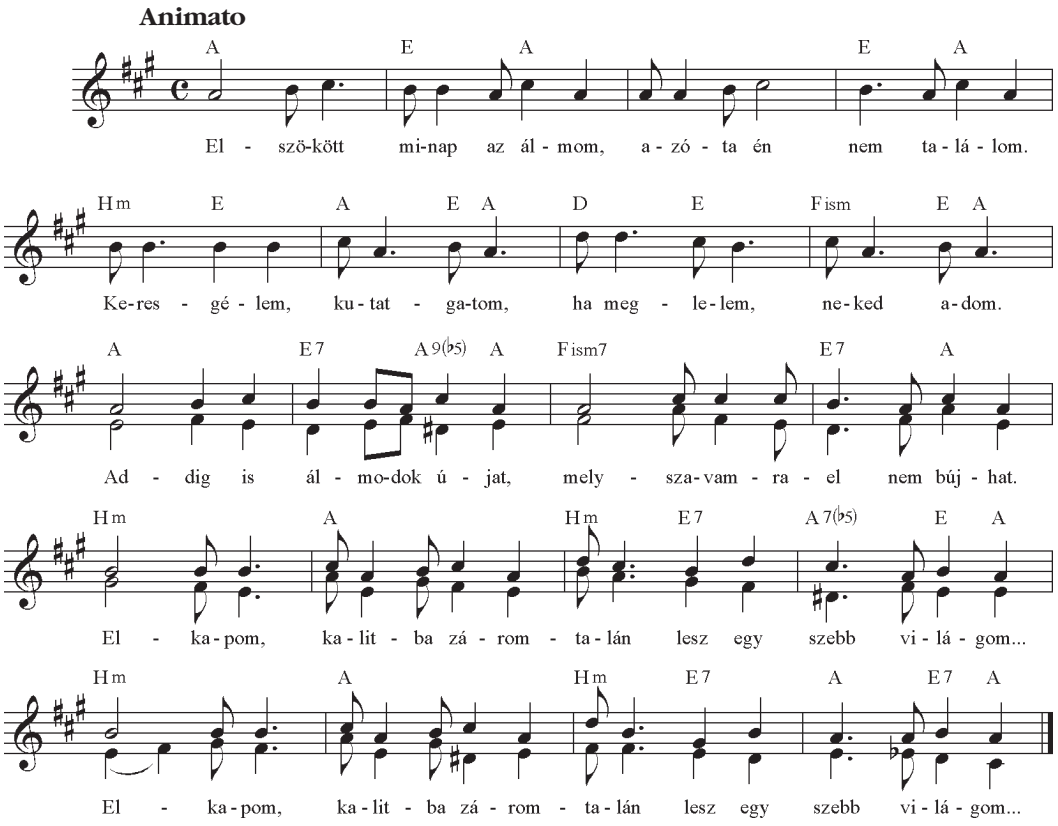
Elszökött minap az álmom,
azóta én nem találom.
Keresgélem, kutatgatom,
ha meglelem, neked adom.
Addig is álmodok újat,
mely – szavamra – el nem bújhat.
Elkapom, kalitba zárom –
talán lesz egy szebb világom...

A telhetetlen teve
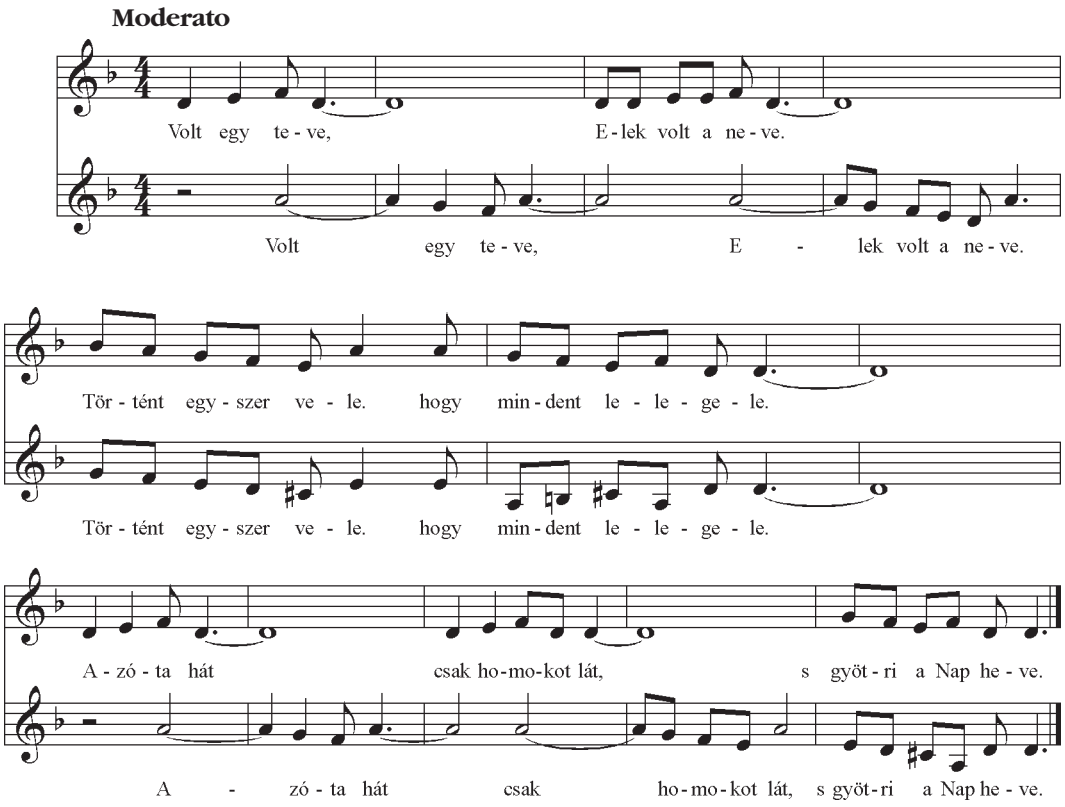
Volt egy teve,
Elek volt a neve.
Történt egyszer vele.
hogy mindent lelegele.
Azóta hát
csak homokot lát.
s gyötri a Nap heve.

Szamaras

Scherzando
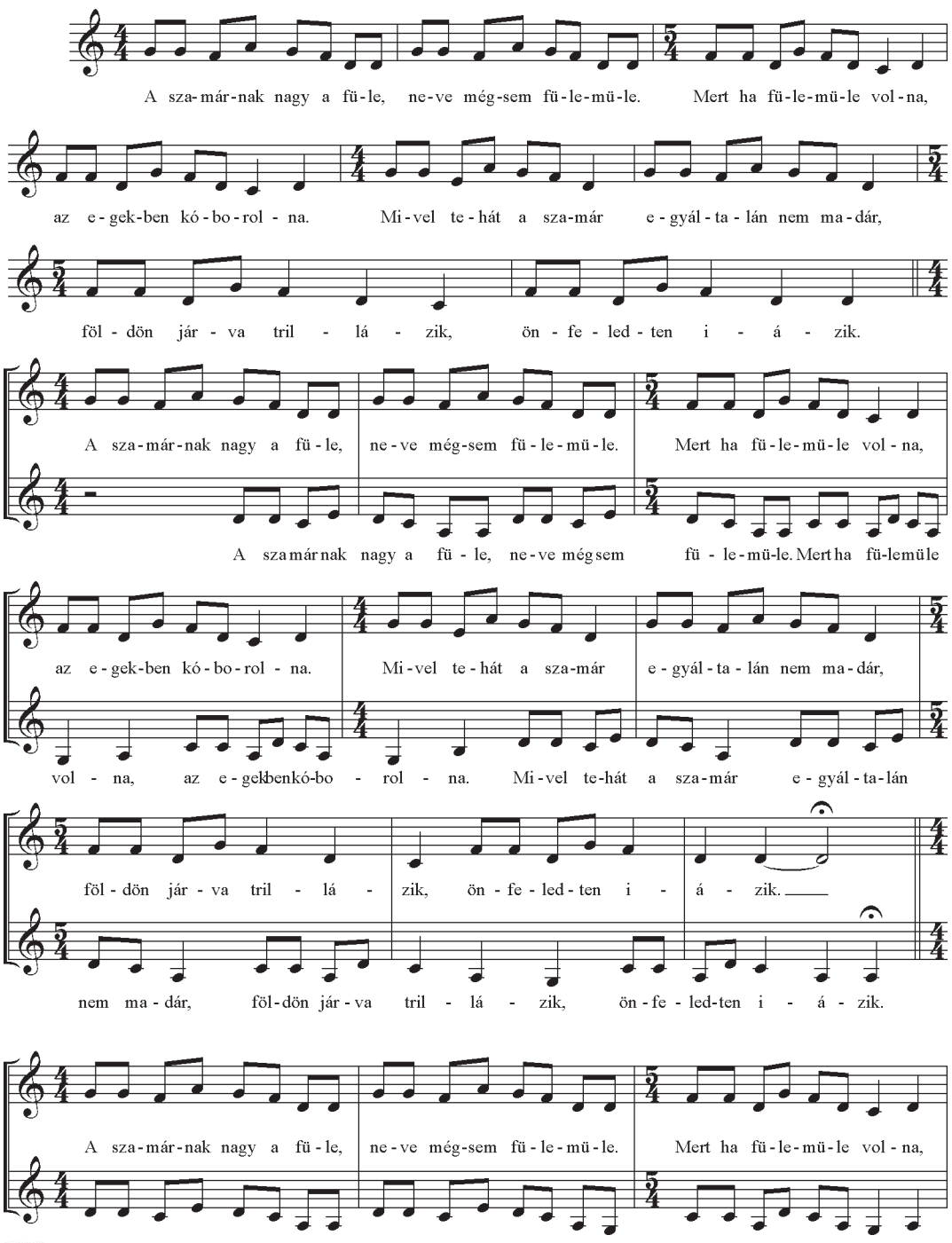
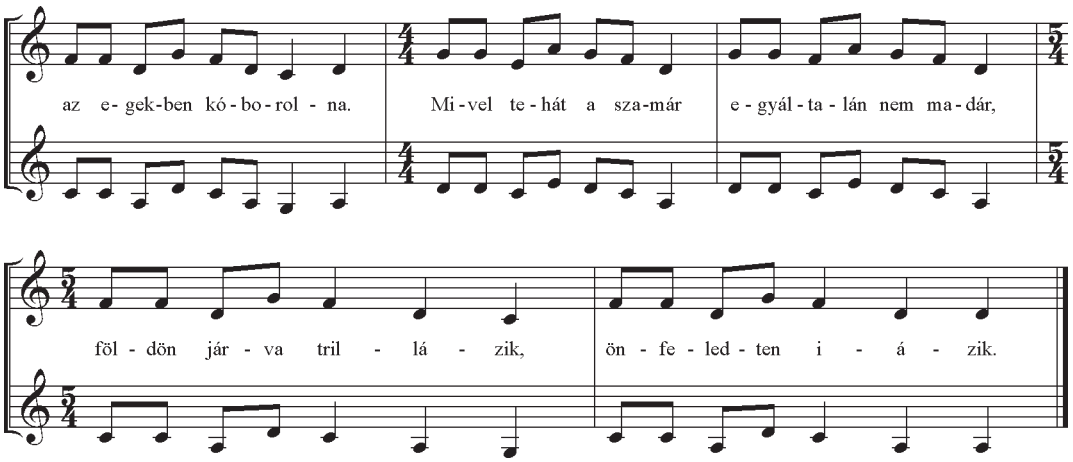

A szamárnak nagy a füle,
neve mégsem fülemüle.
Mert ha fülemüle volna,
az egekben kóborolna.

Mivel tehát a szamár
egyáltalán nem madár,
földön járva trillázik,
önfeledten iázik.

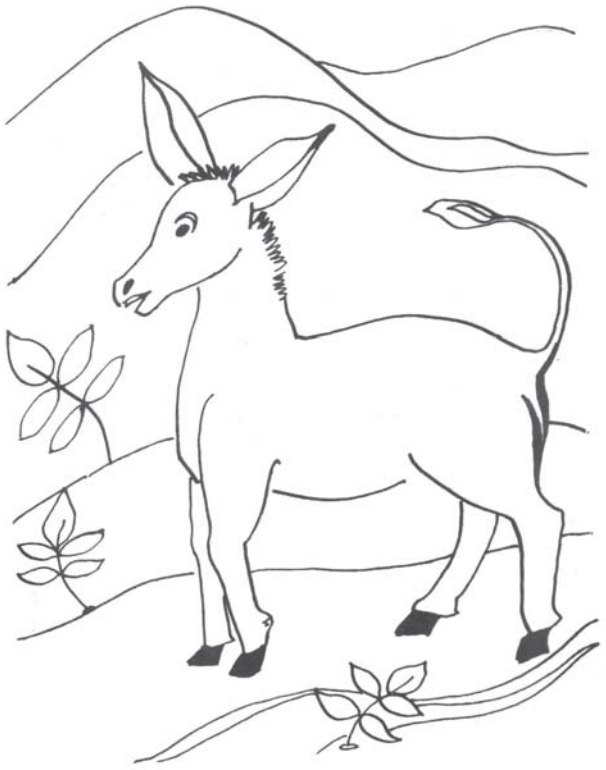

A felnőtt és a szamár

Con dolore
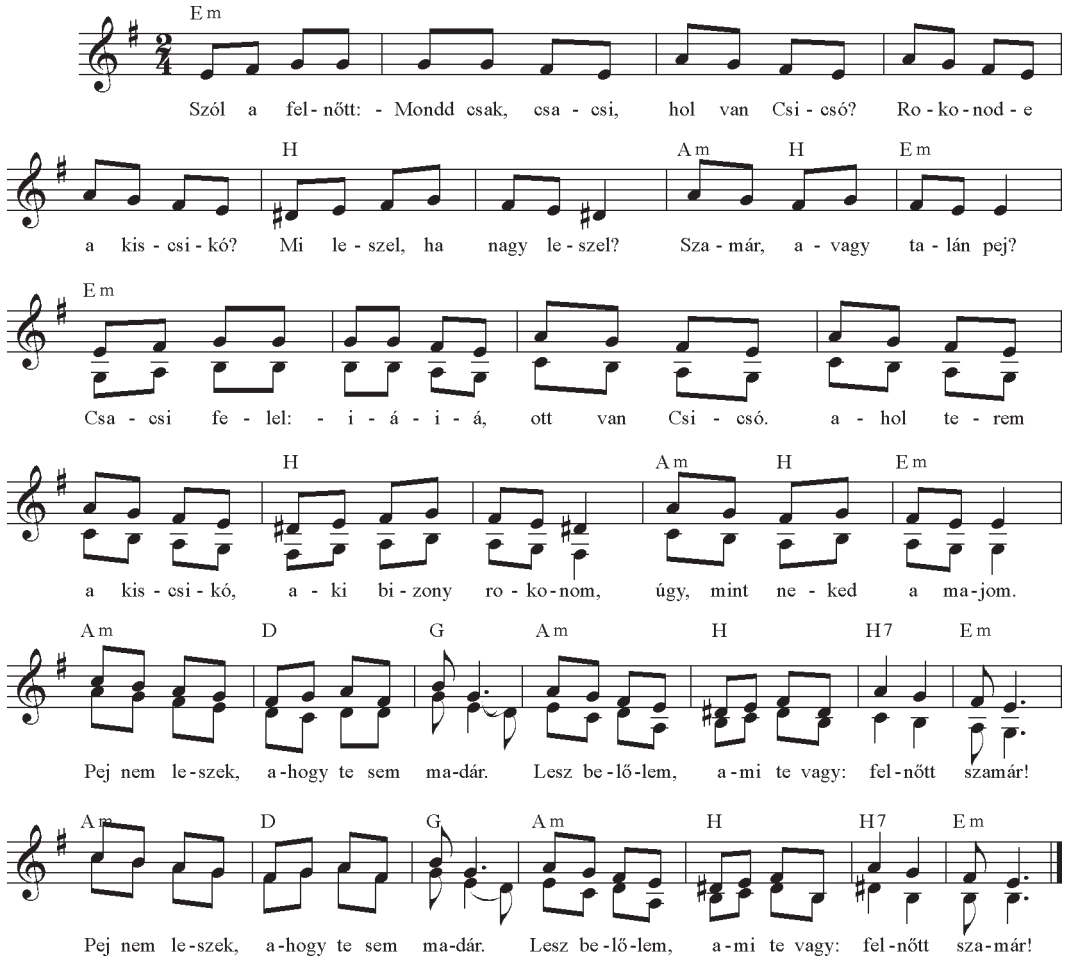
Szól a felnőtt:
– Mondd csak, csacsi,
hol van Csicsó?
Rokonod-e a kiscsikó?
Mi leszel,
ha nagy leszel?
Szamár,
avagy talán pej?

IJ058-28

Csacsi felel:
– iá-iá,
ott van Csicsó.
ahol terem a kiscsikó,
aki bizony rokonom,
úgy, mint neked a majom.
Pej nem leszek,
ahogy te sem madár.
Lesz belőlem,
ami te vagy:
felnőtt szamár!

Általtódal
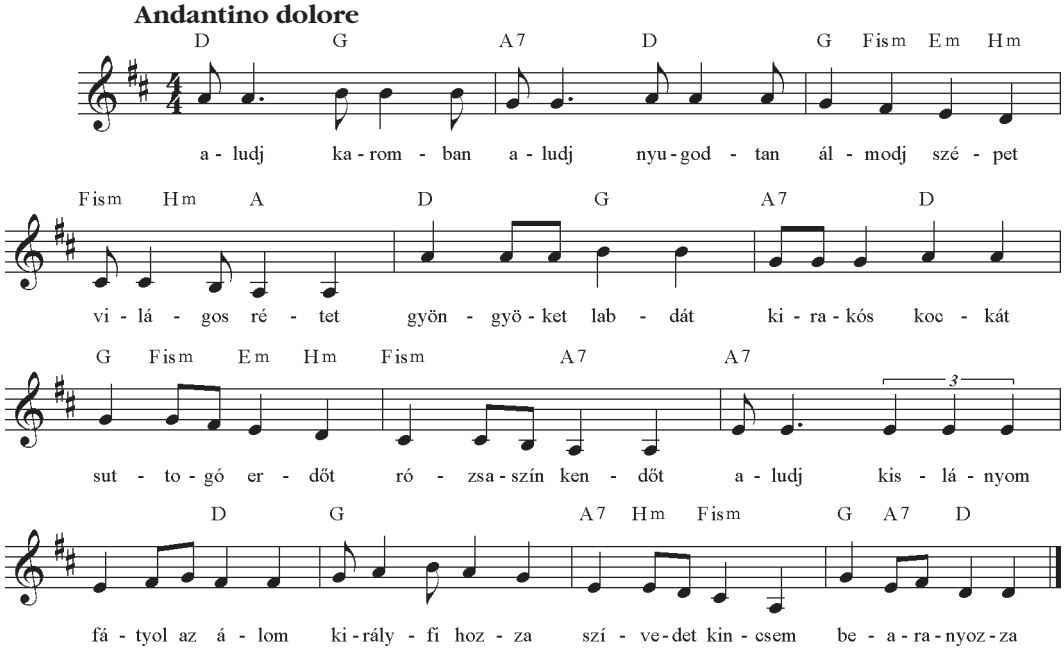
aludj karomban
aludj nyugodtan
álmodj szépet
világos rétet
gyöngyöket labdát
kirakós kockát
suttogó erdőt
rózsaszín kendőt

aludj kislányom
fátyol az álom
királyfi hozza
szívedet kincsem
bearanyozza

IJ058-30

Hívogató
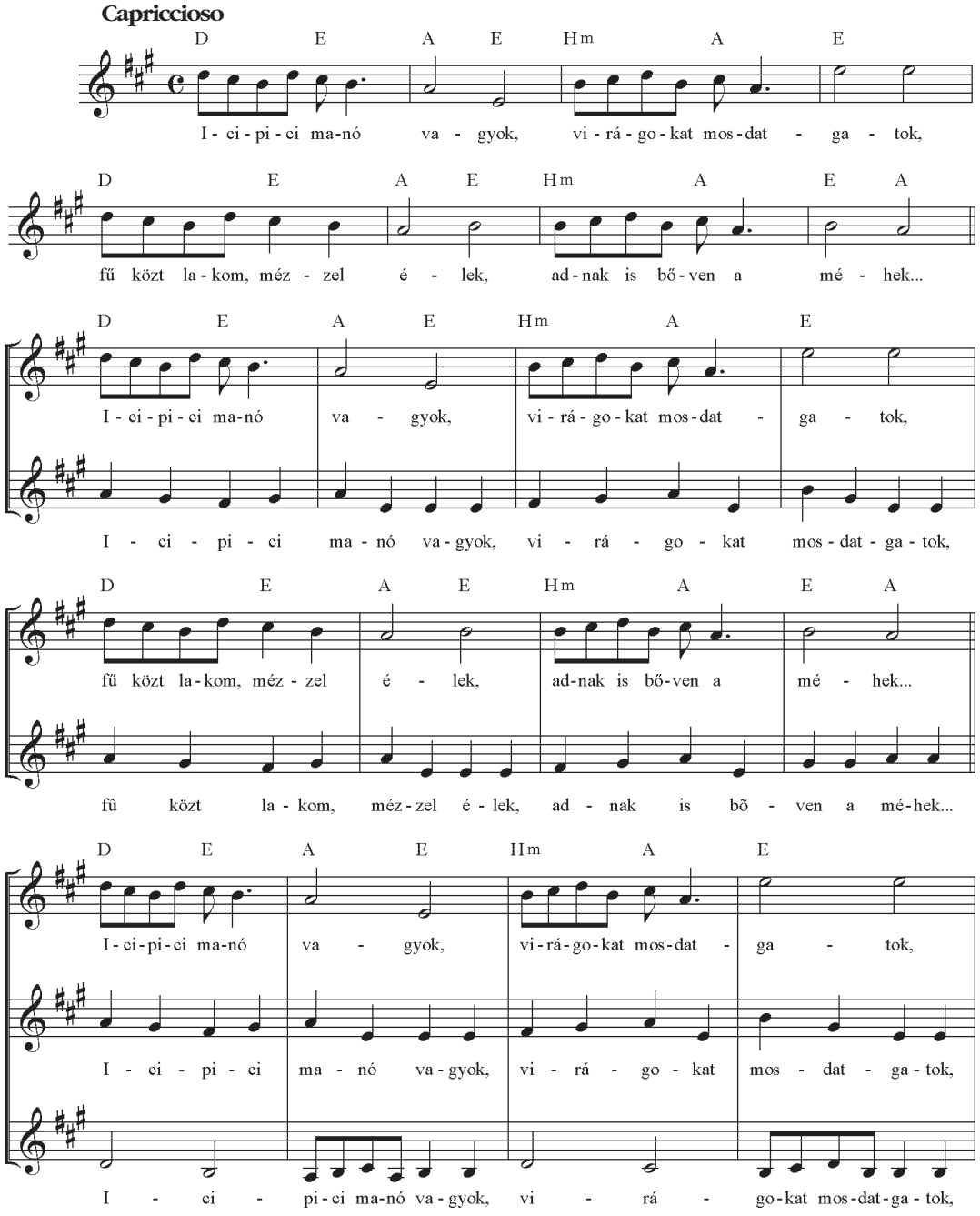
Capriccioso
D E A E Hm A E
I - ci - pi - ci ma-nó va - gyok, vi - rá - go - kat mos-dat - ga - tok,
D E A E Hm A E A
fű közt la - kom, méz - zel é - lek, ad-nak is bő-ven a mé - hek...
D E A E Hm A E
I - ci - pi - ci ma-nó va - gyok, vi - rá - go - kat mos-dat - ga - tok,
I - ci - pi - ci ma - nó va-gyok, vi - rá - go - kat mos - dat - ga - tok,
D E A E Hm A E A
fű közt la - kom, méz - zel é - lek, ad-nak is bő-ven a mé - hek...
fû közt la - kom, méz-zel é - lek, ad - nak is bõ - ven a mé-hek...
D E A E Hm A E
I-ci-pi-ci ma-nó va - gyok, vi-rá-go-kat mos-dat - ga - tok,
I - ci - pi - ci ma - nó va-gyok, vi - rá - go - kat mos - dat - ga - tok,
I - ci - pi-ci ma-nó va-gyok, vi - rá - go-kat mos-dat-ga - tok,
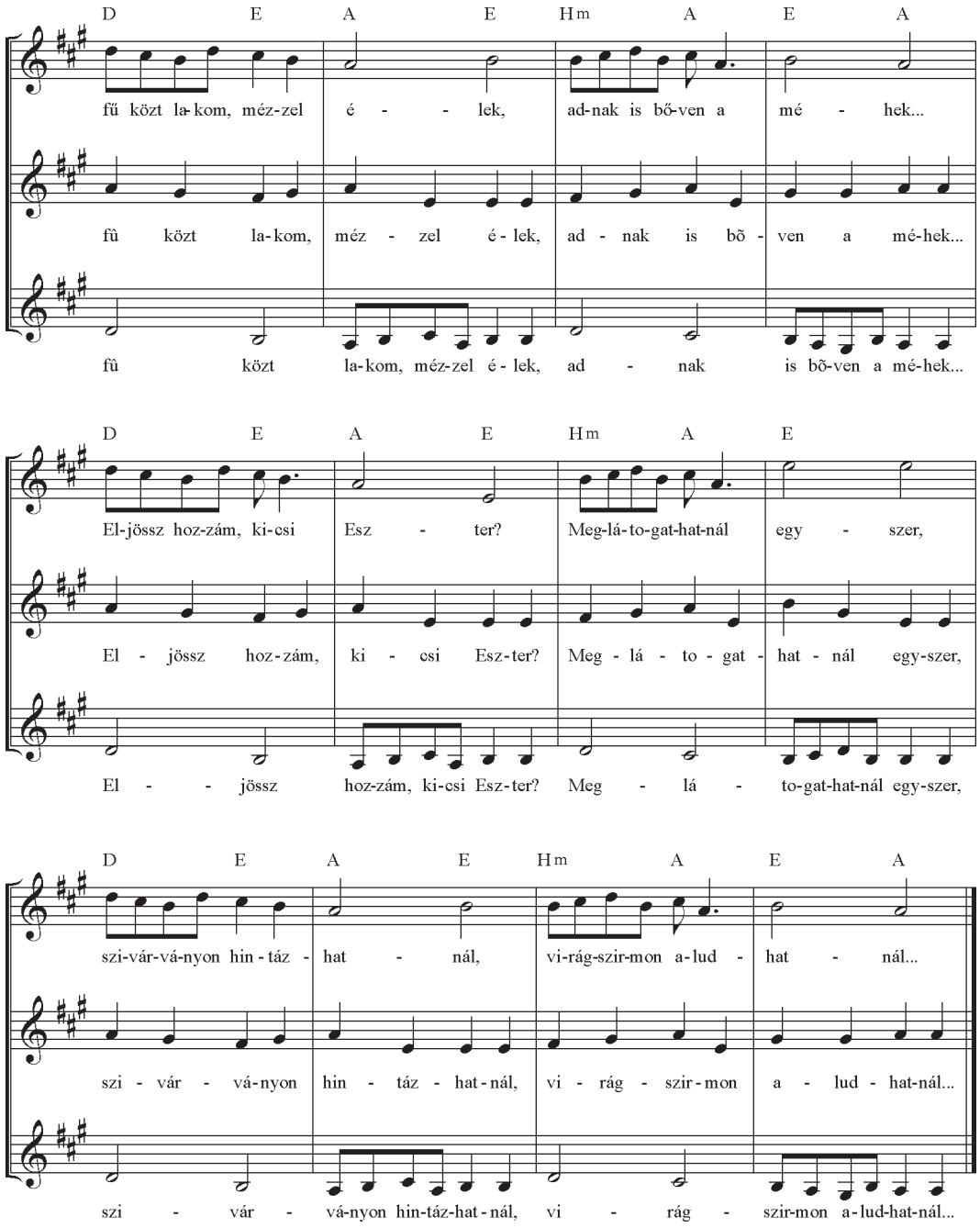
D E A E Hm A E A
fű közt la-kom, méz-zel é - - lek, ad-nak is bő-ven a mé - hek...
fû közt la-kom, méz - zel é - lek, ad - nak is bõ - ven a mé-hek...
fû közt la-kom, méz-zel é - lek, ad - nak is bõ-ven a mé-hek...
D E A E Hm A E
El-jössz hoz-zám, ki-csi Esz - ter? Meg-lá-to-gat-hat-nál egy - szer,
El - jössz hoz-zám, ki - csi Esz-ter? Meg - lá - to - gat - hat - nál egy-szer,
El - - jössz hoz-zám, ki-csi Esz-ter? Meg - lá - to-gat-hat-nál egy-szer,
D E A E Hm A E A
szi-vár-vá-nyon hin-táz - hat - nál, vi-rág-szir-mon a-lud - hat - nál...
szi - vár - vá-nyon hin - táz - hat-nál, vi - rág - szir-mon a - lud - hat-nál...
szi - vár - vá-nyon hin-táz-hat-nál, vi - rág - szir-mon a-lud-hat-nál...

Icipici manó vagyok,
virágokat mosdatgatok,
fű közt lakom, mézzel élek,
adnak is bőven a méhek...
Eljössz hozzám, kicsi Eszter?
Meglátogathatnál egyszer,
szivárványon hintázhatnál,
virágszirmon aludhatnál...

Lyukas vers
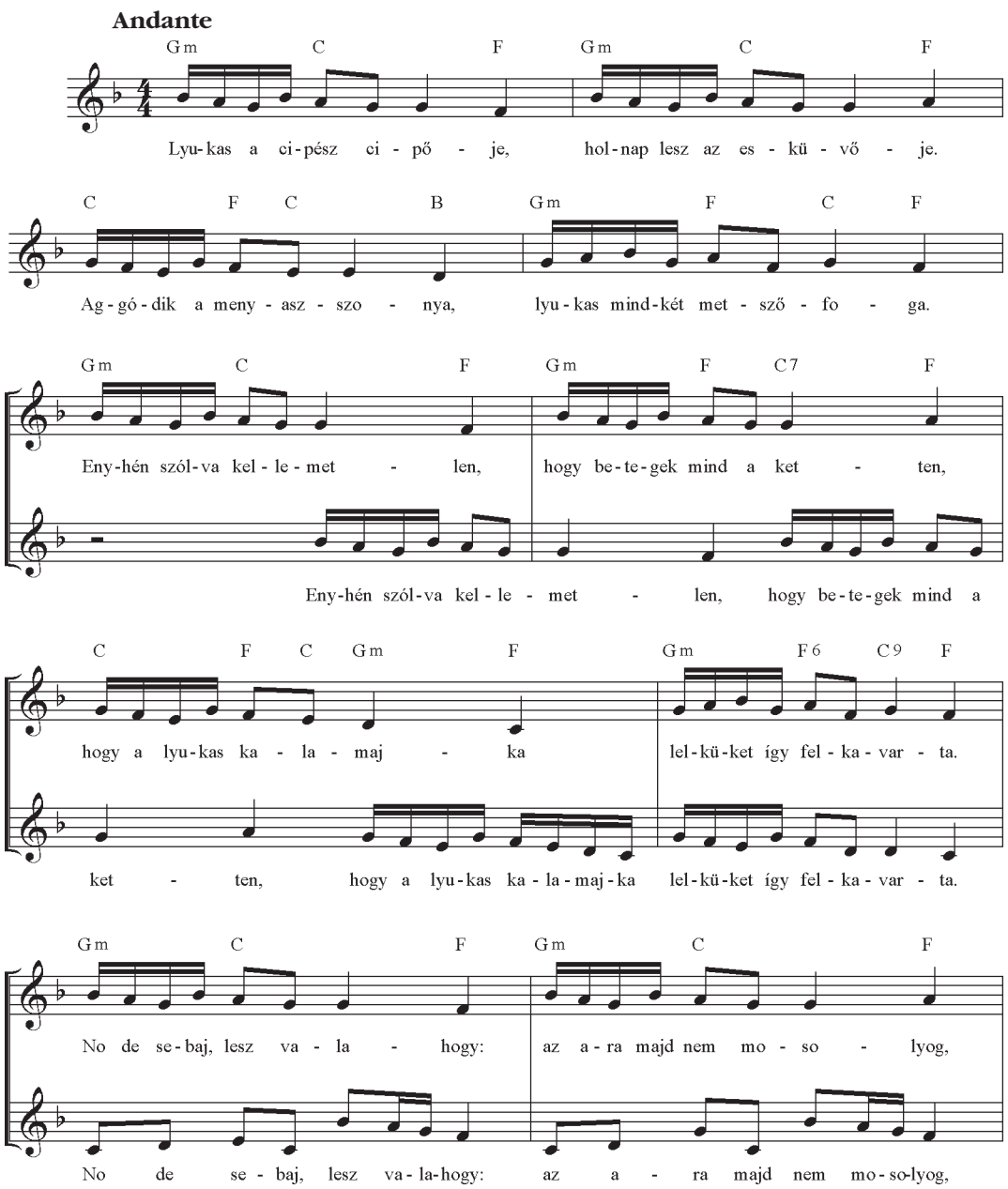
Andante
Gm C F Gm C F
Lyu-kas a ci-pész ci - pő - je, hol-nap lesz az es - kü - vő - je.
C F C B Gm F C F
Ag-gó-dik a meny - asz - szo - nya, lyu-kas mind-két met - sző - fo - ga.
Gm C F Gm F C7 F
Eny-hén szól-va kel - le - met - len, hogy be-te-gek mind a ket - ten,
Eny-hén szól-va kel - le - met - len, hogy be-te-gek mind a
C F C Gm F Gm F6 C9 F
hogy a lyu-kas ka - la - maj - ka lel-kü-ket így fel - ka - var - ta.
ket - ten, hogy a lyu-kas ka - la - maj - ka lel-kü-ket így fel - ka - var - ta.
Gm C F Gm C F
No de se-baj, lesz va - la - hogy: az a-ra majd nem mo - so - lyog,
No de se - baj, lesz va-la-hogy: az a - ra majd nem mo-so-lyog,
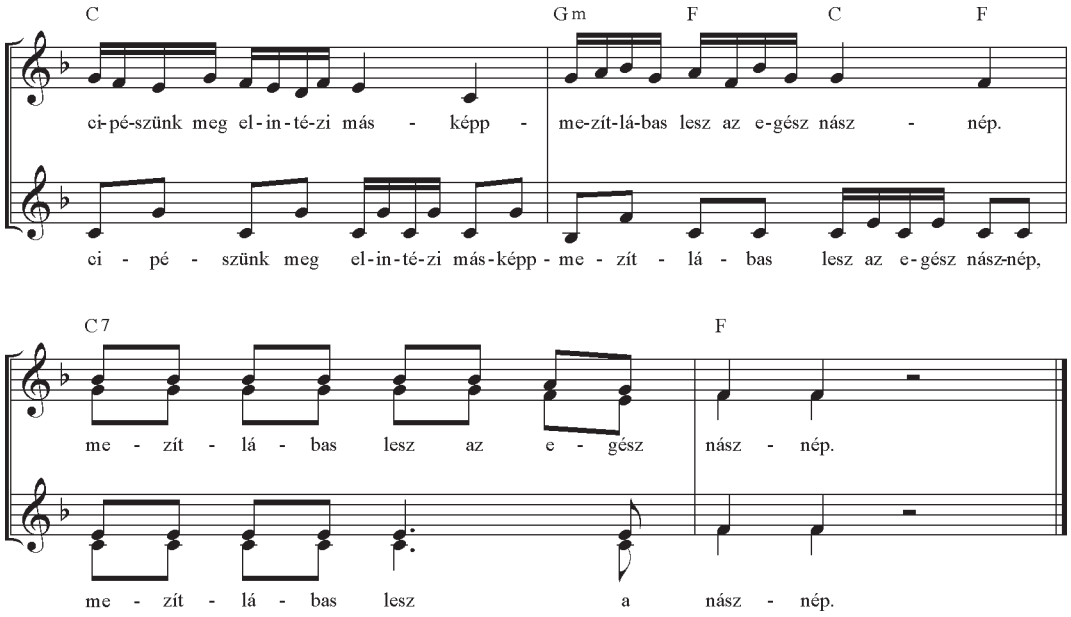
Lyukas a cipész cipője,
holnap lesz az esküvője.
Aggódik a menyasszonya,
lyukas mindkét metszőfoga.
Enyhén szólva kellemetlen,
hogy betegek mind a ketten,
hogy a lyukas kalamajka
lelküket így felkavarta.
No de sebaj, lesz valahogy:
az ara majd nem mosolyog,
cipészünk meg elintézi másképp –
mezítlábas lesz az egész násznép.

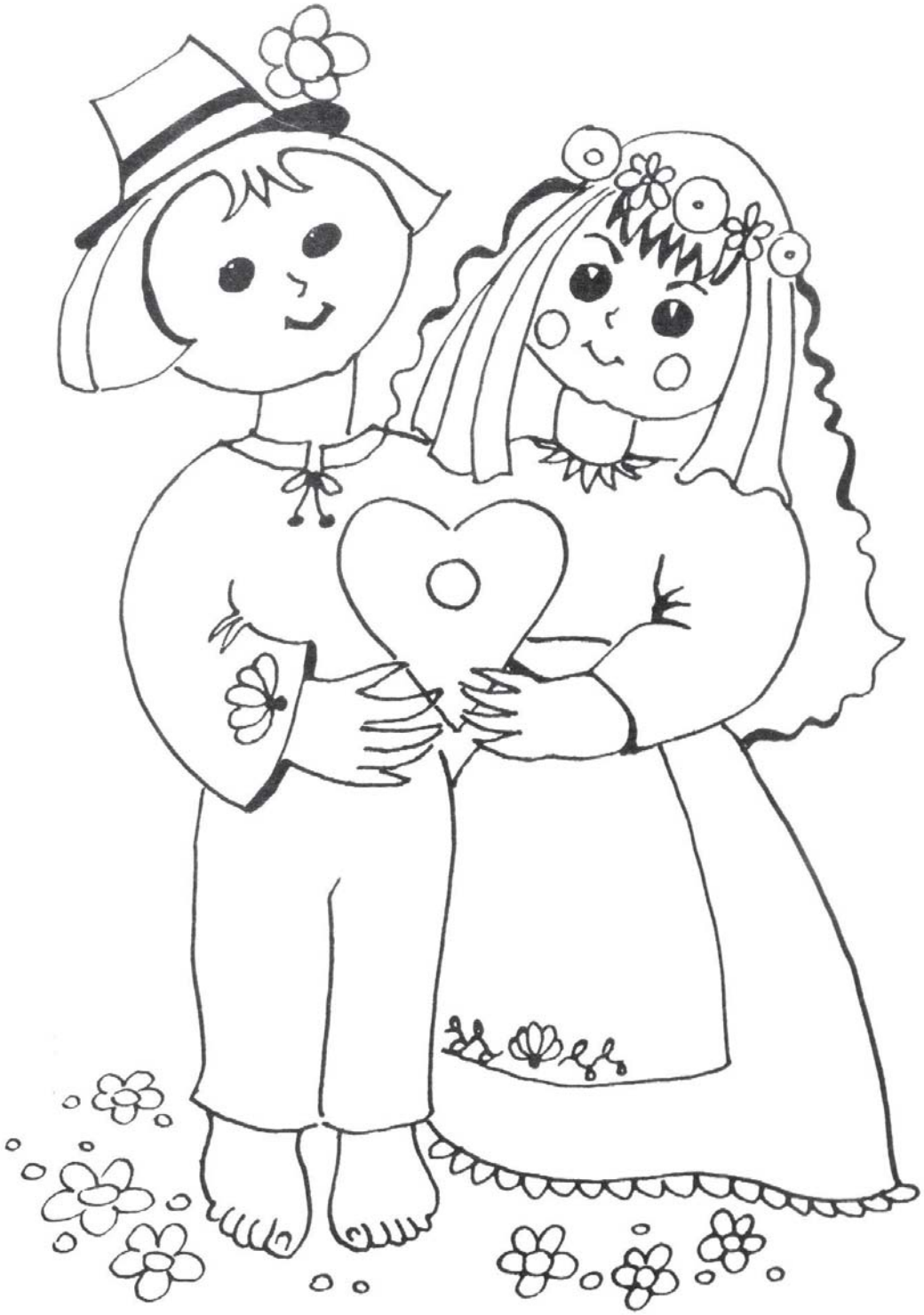

Adok neked valamit

Andantino, affetuoso
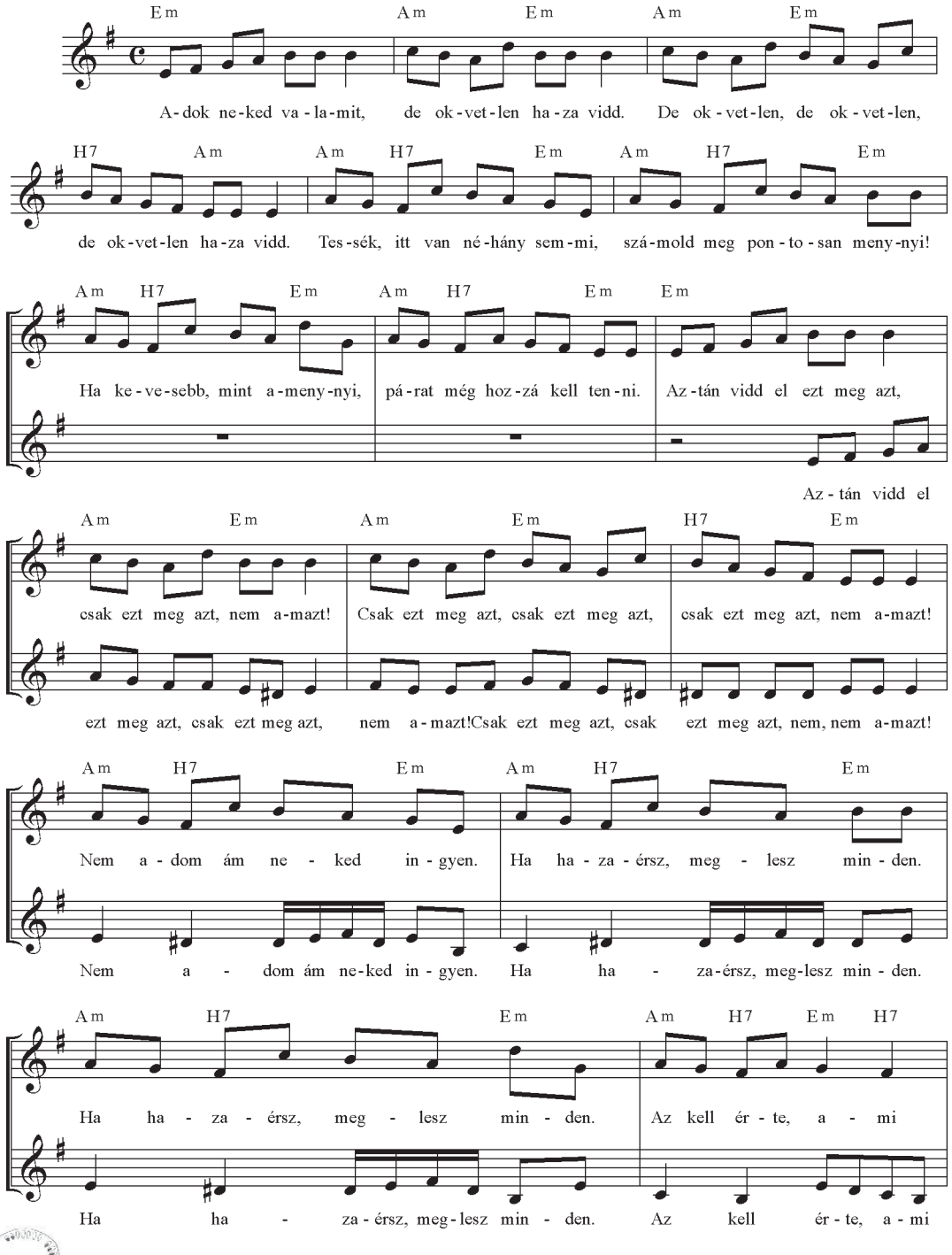
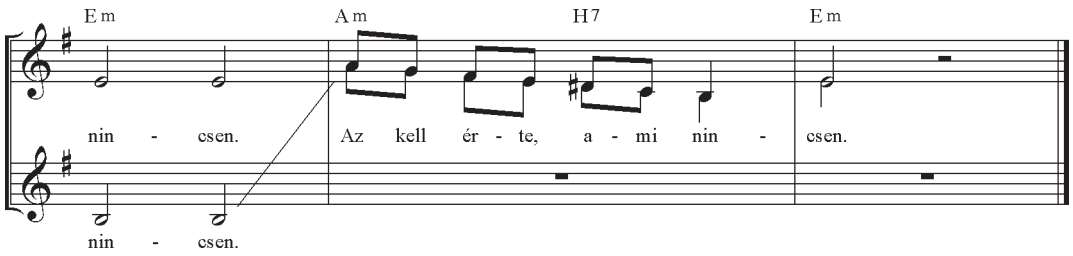

Adok neked valamit,
de okvetlen haza vidd.

Tessék, itt van néhány semmi,
számold meg pontosan mennyi!
Ha kevesebb, mint amennyi,
párat még hozzá kell tenni.

Aztán vidd el ezt meg azt,
csak ezt meg azt, nem amazt!

Nem adom ám neked ingyen.
Ha hazaérsz, meglesz minden,
az kell érte, ami nincsen.

Megnémult a kakasom
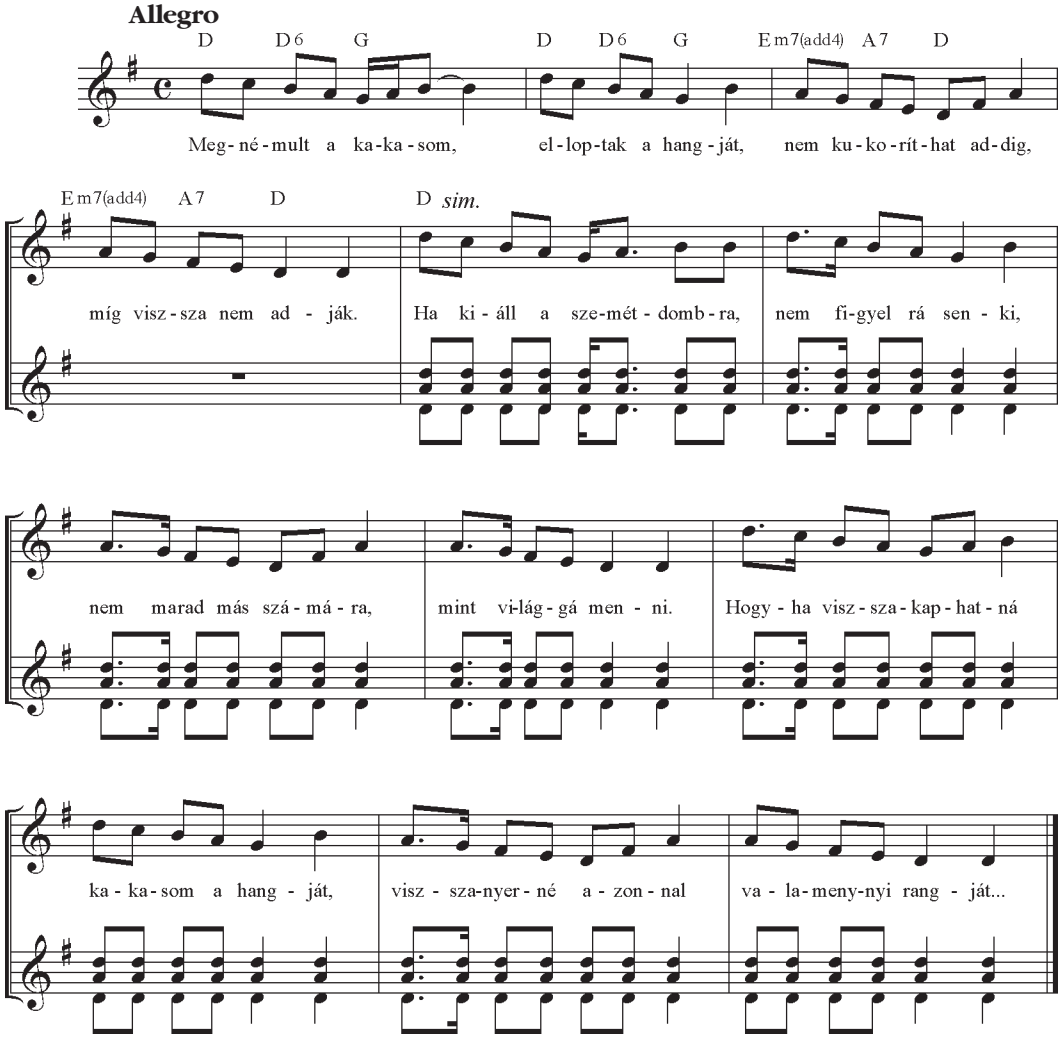
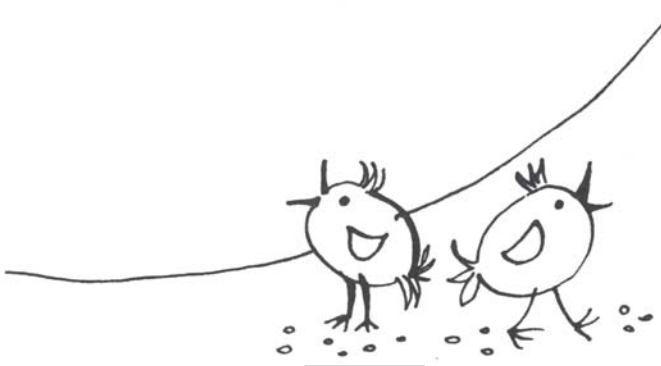

IJ058-34

Megnémult a kakasom,
elloptak a hangját,
nem kukoríthat addig,
míg vissza nem adják.

Ha kiáll a szemétdombra,
nem figyel rá senki,
nem marad más számára,
mint világgá menni.

Hogyha visszakaphatná
kakasom a hangját,
visszanyerné azonnal
valamennyi rangját...

Hiszitek-e

Allegro non troppo
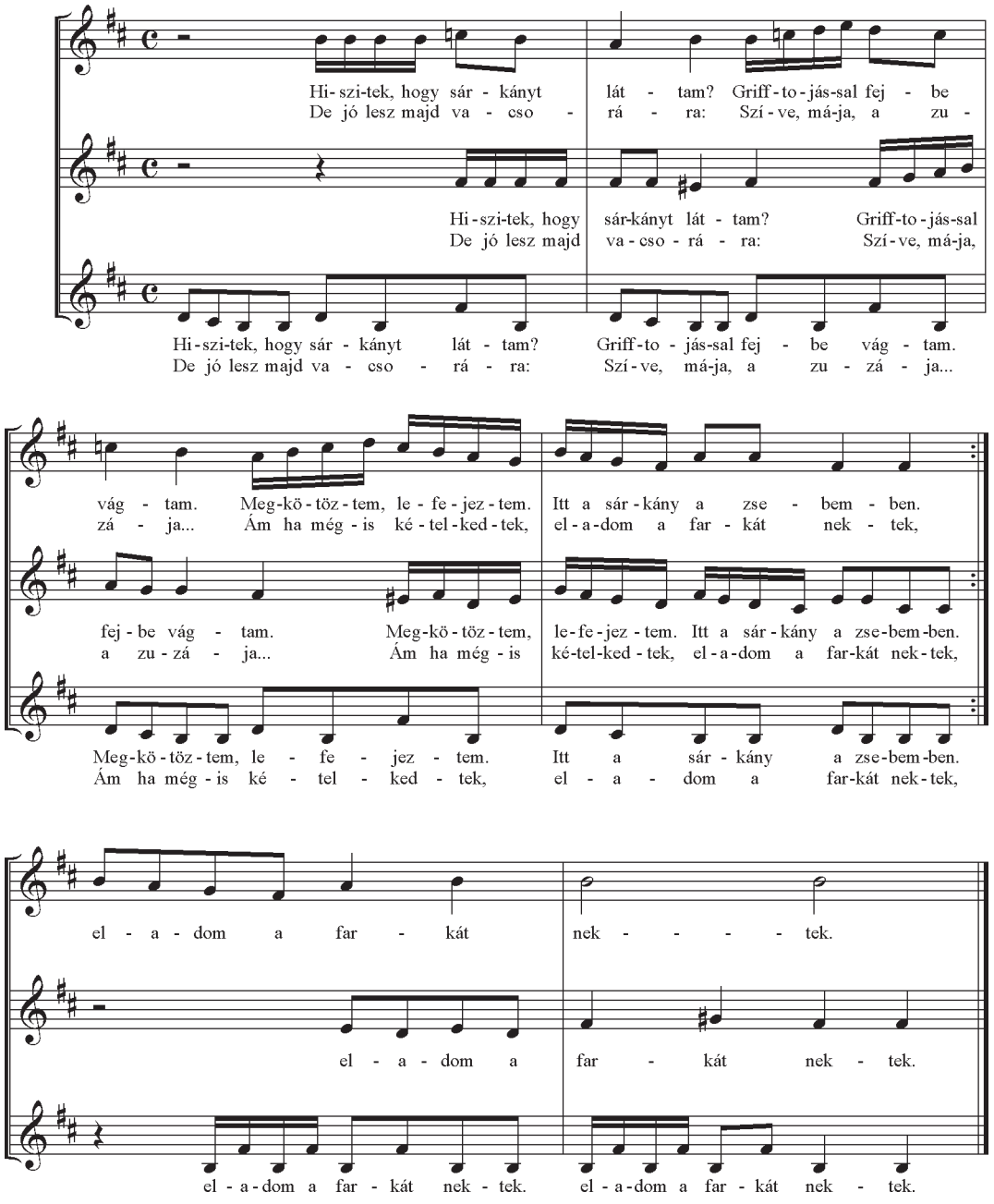
Hiszitek, hogy sárkányt láttam?
Grifftojással fejbe vágtam.
Megkötöztem, lefejeztem.
Itt a sárkány a zsebemben.

De jó lesz majd vacsorára:
Szíve, mája, a zuzája...

Ám ha mégis kételkedtek,
eladom a farkát nektek.

Mondóka
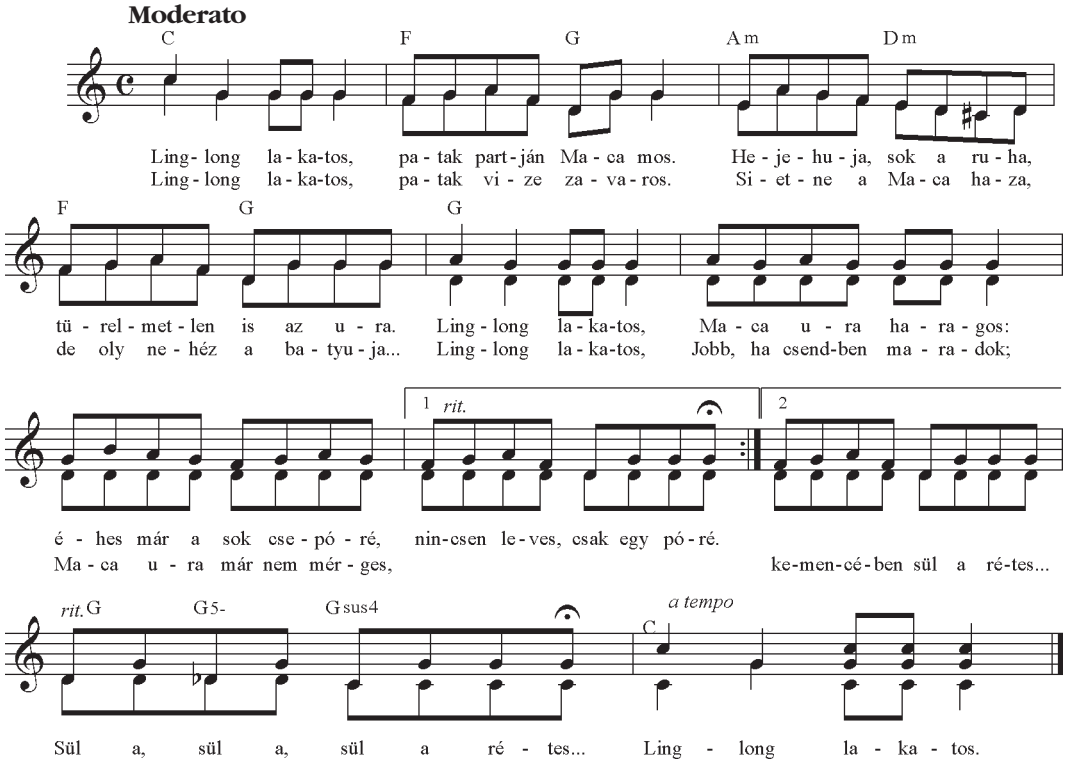
Ling-long lakatos,
patak partján Maca mos.
Hejehuja, sok a ruha,
türelmetlen is az ura.

Ling-long lakatos,
Maca ura haragos:
éhes már a sok csepóré,
nincsen leves, csak egy póré.

Ling-long lakatos,
patak vize zavaros.
Sietne a Maca haza,
de oly nehéz a batyuja...

Ling-long lakatos,
Jobb, ha csendben maradok;
Maca ura már nem mérges,
kemencében sül a rétes...

IJ058-36

Bátorító

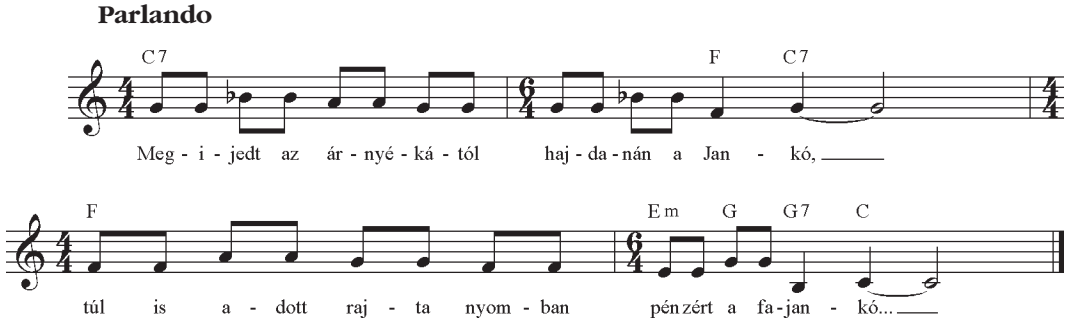

Megijedt az árnyékától
hajdanán a Jankó,
túl is adott rajta nyomban
pénzért a fajankó...

De mivel a bátorságot
nem lehet megvenni,
kinevette gyávaságát
úgyszólván mindenki.

Ezentúl, ha árnyék nélkül
megláttok egy embert,
bizton ő az akit sorsa
gyávasággal megvert.

Ezért kinek nincs árnyéka,
valahogy kerítsen,
bátorságot eleinte
csak abból merítsen.

Mikor aztán nem ijed meg
saját árnyékától,
mondhatja, hogy nem faragták
akármilyen fából...

IJ058-37

A szökevény

Presto
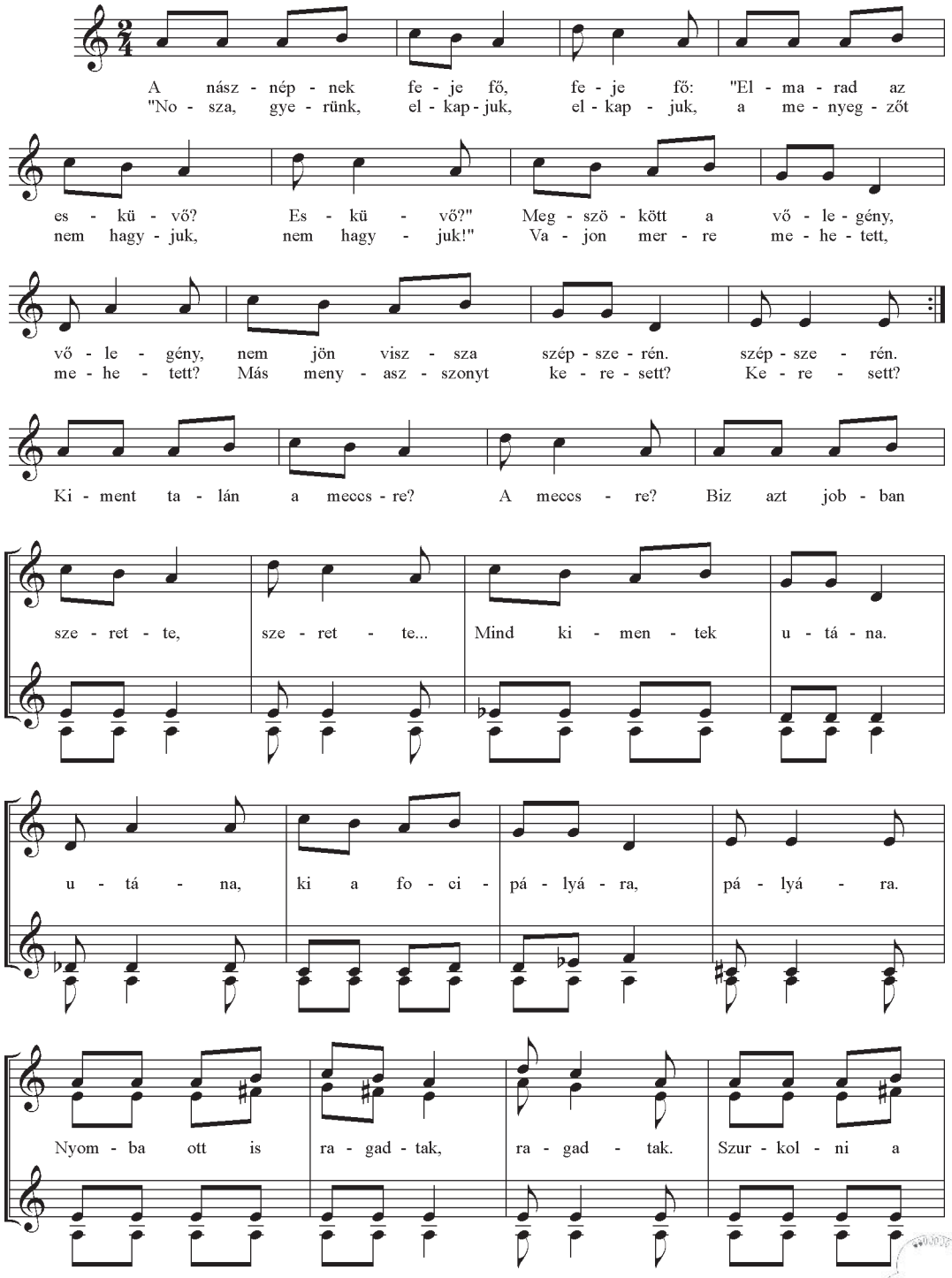
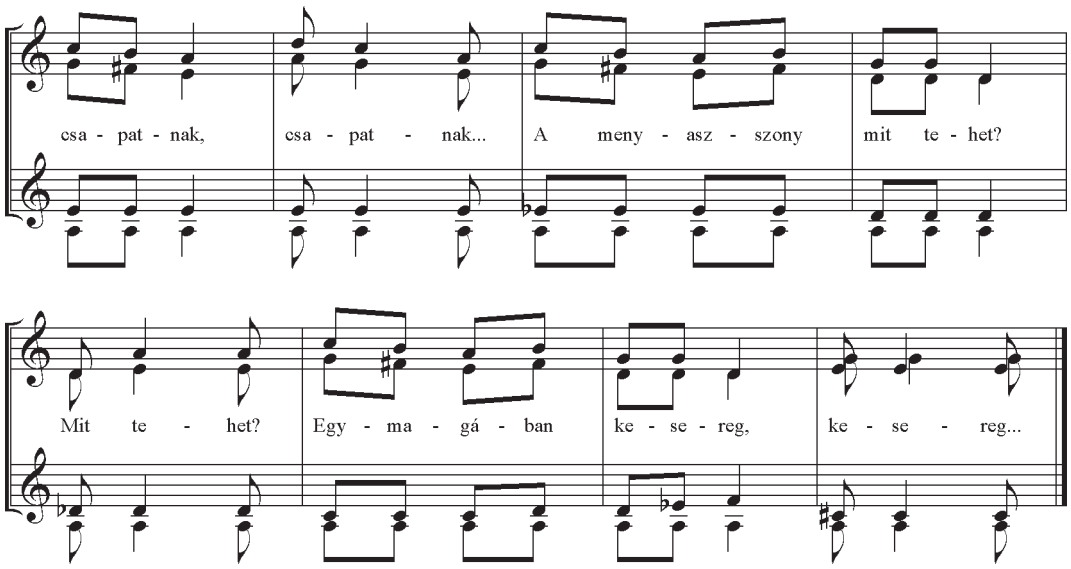

A násznépnek feje fő,
feje fő:
“Elmarad az esküvő?
Esküvő?”
Megszökött a vőlegény,
vőlegény,
nem jön vissza szépszerén,
szépszerén.
“Nosza, gyerünk, elkapjuk,
elkapjuk,
a menyegzőt nem hagyjuk,
nem hagyjuk!”
Vajon merre mehetett,
mehetett?
Más menyasszonyt keresett?
Keresett?
Kiment talán a meccsre?
A meccsre?
Biz azt jobban szerette,
szerette...
Mind kimentek utána.
utána,
ki a focipályára,
pályára.

Nyomba ott is ragadtak,
ragadtak,
szurkolni a csapatnak,
csapatnak...
A menyasszony mit tehet?
Mit tehet?
Egymagában kesereg, kesereg...

Rakamazi kamaszok

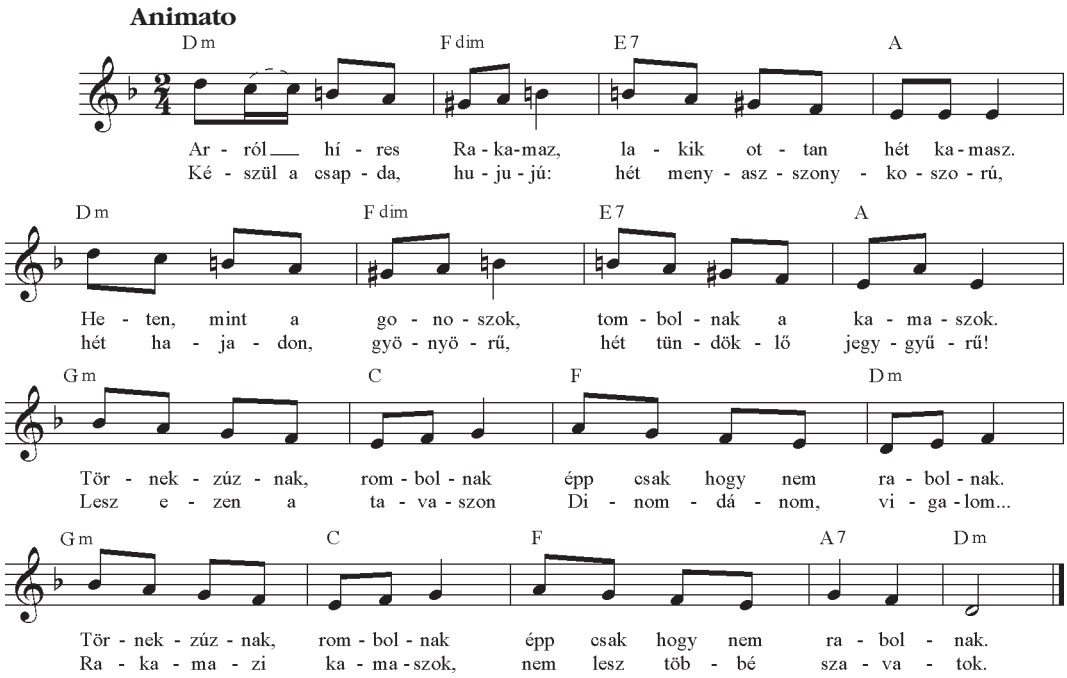

Arról híres Rakamaz,
lakik ottan hét kamasz.
Heten, mint a gonoszok,
tombolnak a kamaszok.
Törnek-zúznak, rombolnak
épp csak hogy nem rabolnak.

Készül a csapda, hujujú:
hét menyasszonykoszorú,
hét hajadon, gyönyörű,
hét tündöklő jegygyűrű!

Lesz ezen a tavaszon
Dinomdánom, vigalom...
Rakamazi kamaszok,
nem lesz többé szavatok.

IJ058-39

Ki szelet vet
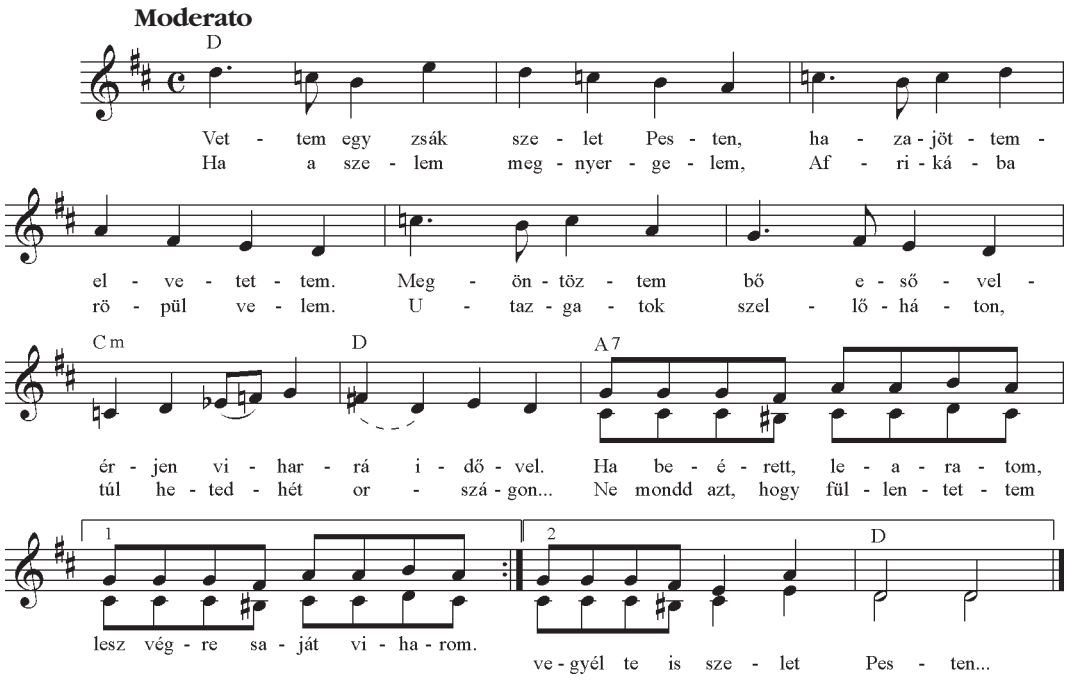
Vettem egy zsák szelet Pesten,
hazajöttem – elvetettem.
Megöntöztem bő esővel –
érjen viharrá idővel.
Ha beérett, learatom,
lesz végre saját viharom.
Ha a szelem megnyergelem,
Afrikába röpül velem.
Utazgatok szellőháton,
túl hetedhét országon...
Ne mondd azt, hogy füllentettem
vegyél te is szelet Pesten...

Egyszerű mese

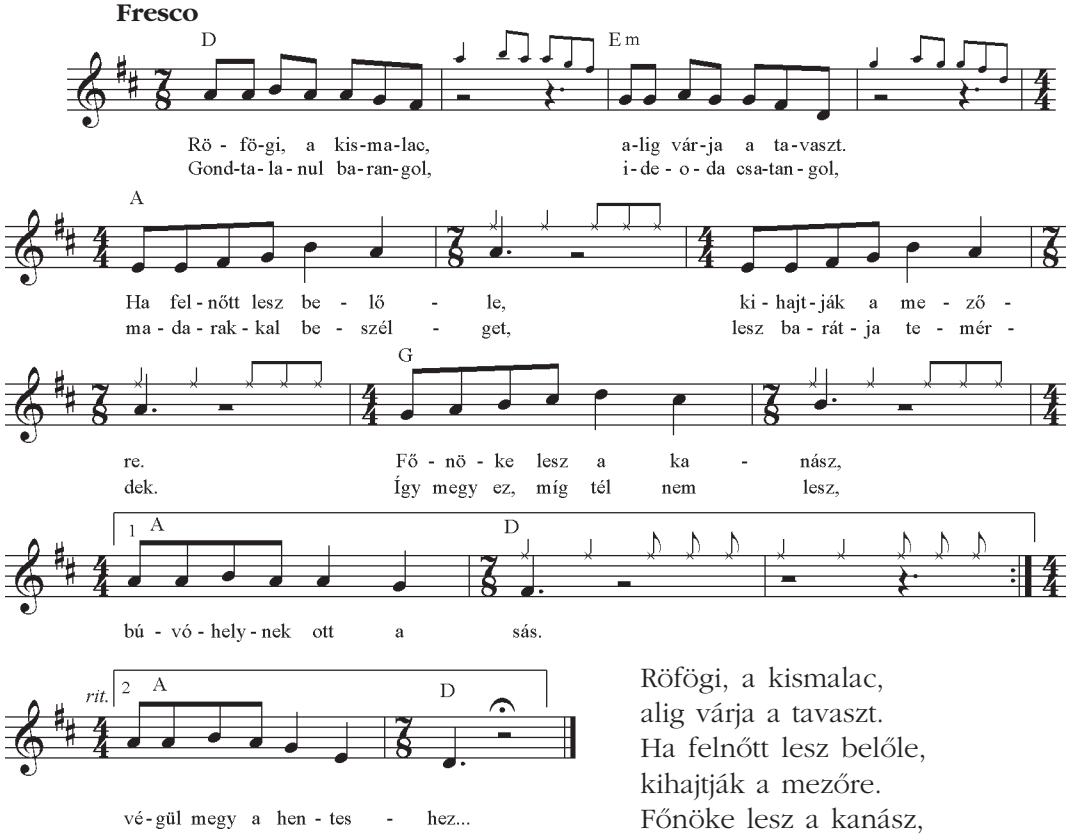

Röfögi, a kismalac,
alig várja a tavaszt.
Ha felnőtt lesz belőle,
kihajtják a mezőre.
Főnöke lesz a kanász,
búvóhelynek ott a sás.
Gondtalanul barangol,
ide-oda csatangol,
madarakkal beszélget,
lesz barátja temérdek.
Így megy ez, míg tél nem lesz,
végül megy a henteshez...

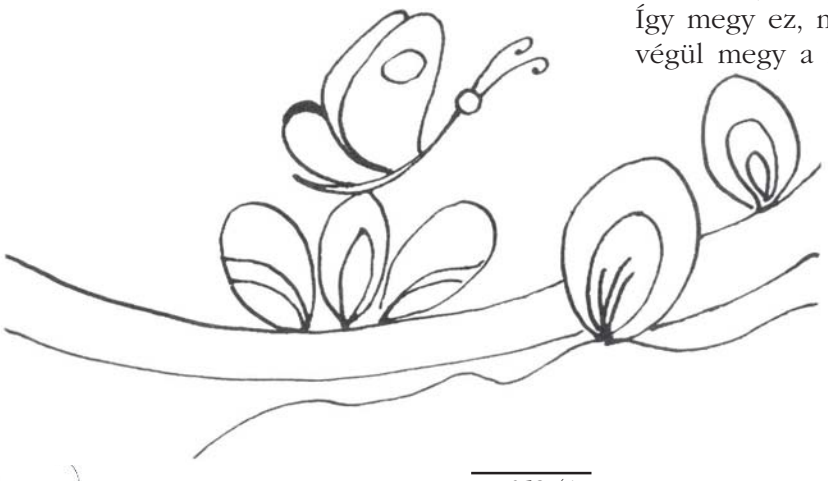

IJ058-41

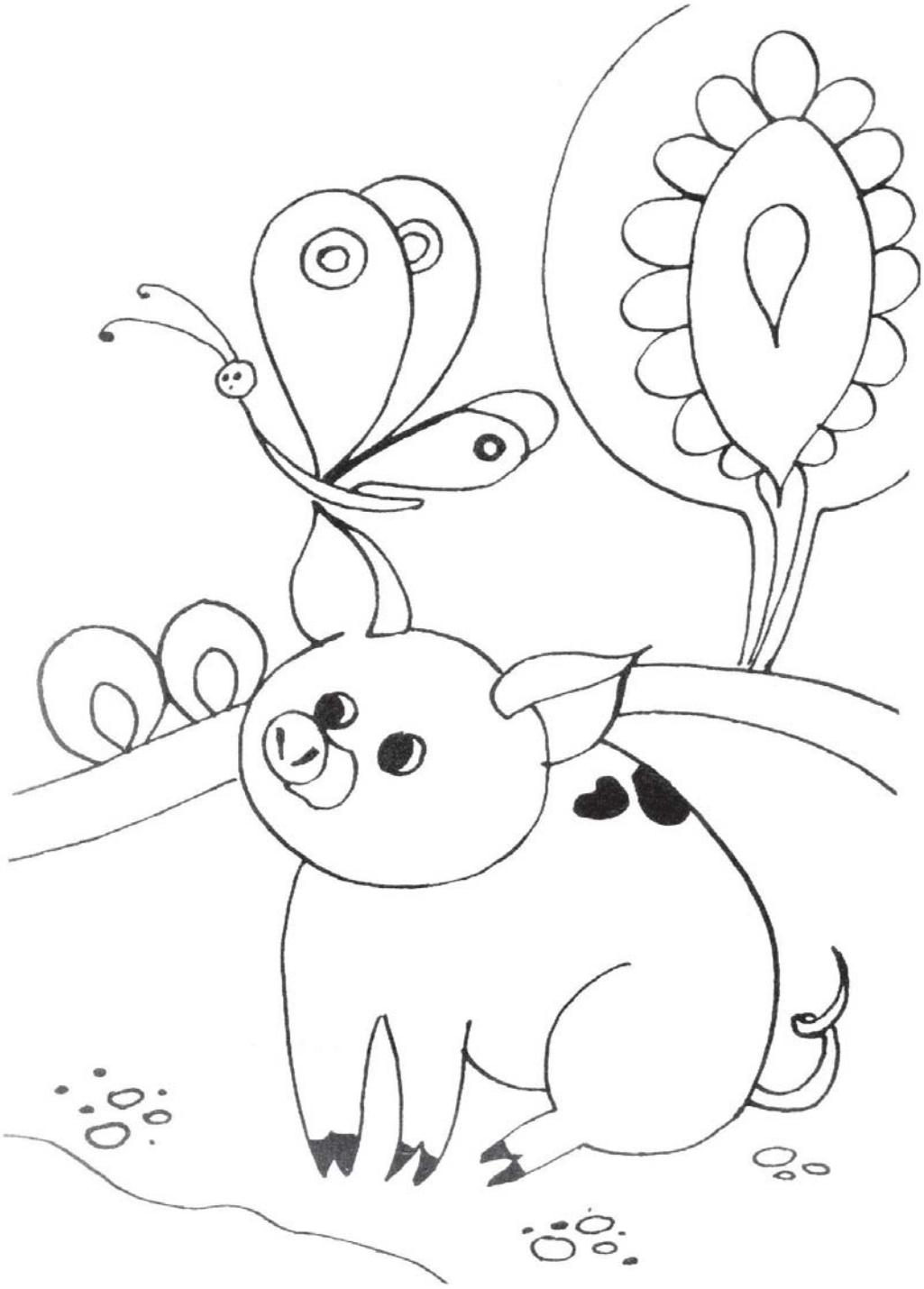

Aki vitéz

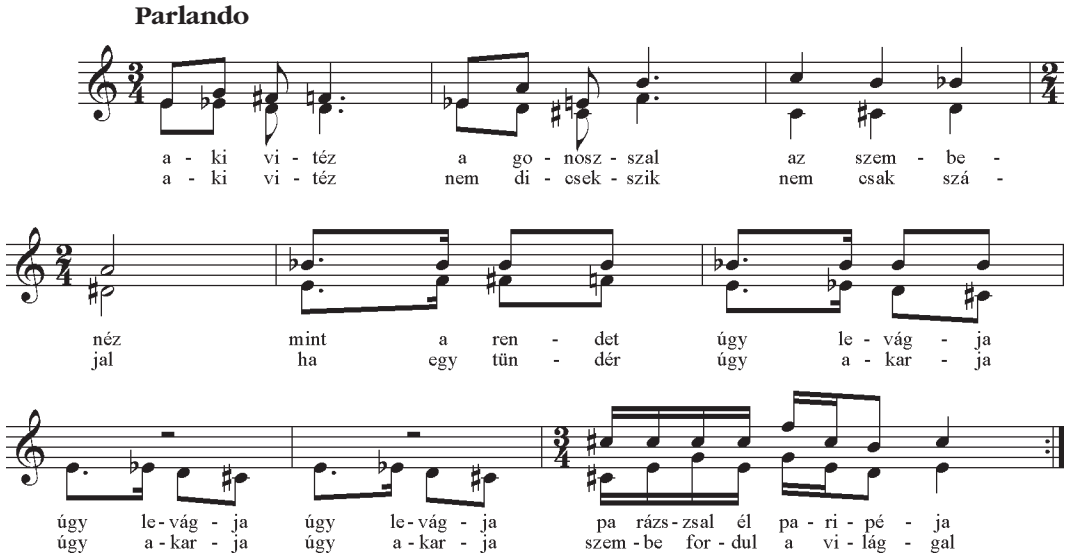

aki vitéz
a gonosszal
az szembenéz
mint a rendet
úgy levágja
parázzsal él paripája

aki vitéz
nem dicsekszik
nem csak szájal
ha egy tündér
úgy akarja
szembefordul
a világgal

Kiszáradt egy nagy halastó
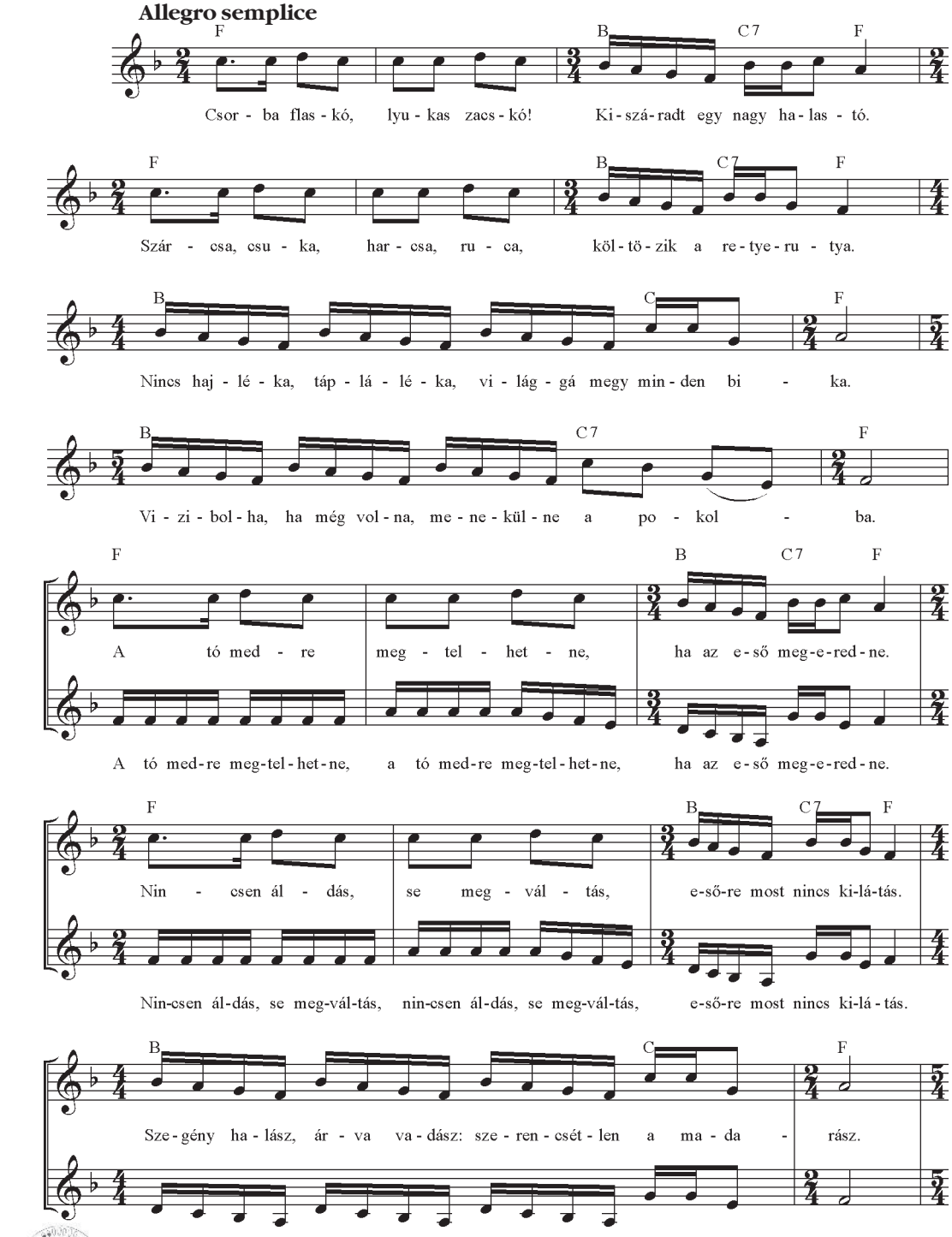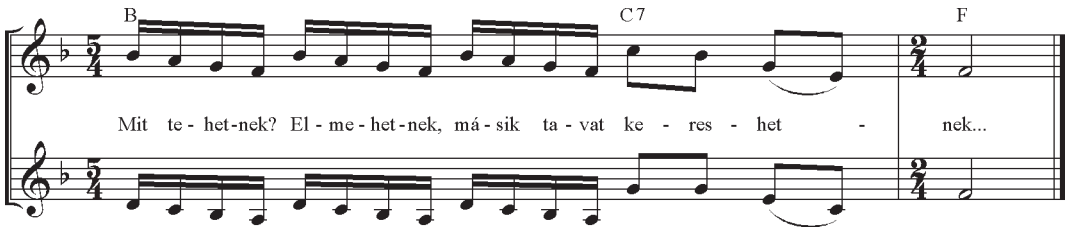
Csorba flaskó,
lyukas zacskó!
Kiszáradt egy
nagy halastó.

Szárcsa, csuka,
harcsa, ruca,
költözik a
retyerutya.

Nincs hajléka,
tápláléka,
világgá megy
minden bika.

Vizibolha,
ha még volna,
menekülne
a pokolba.

A tó medre
megtelhetne,
ha az eső
megeredne.

Nincsen áldás,
se megváltás,
esőre most
nincs kilátás.

Szegény halász,
árva vadász:
szerencsétlen
a madarász.

Mit tehetnek?
Elmehetnek,
másik tavat
kereshetnek...

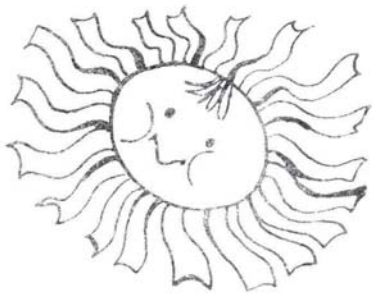

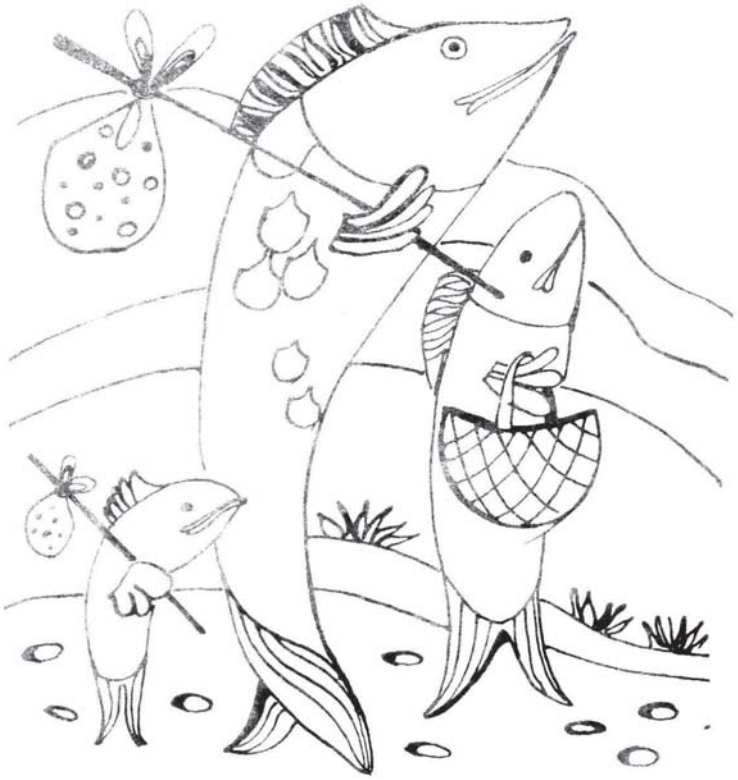

Macskabál
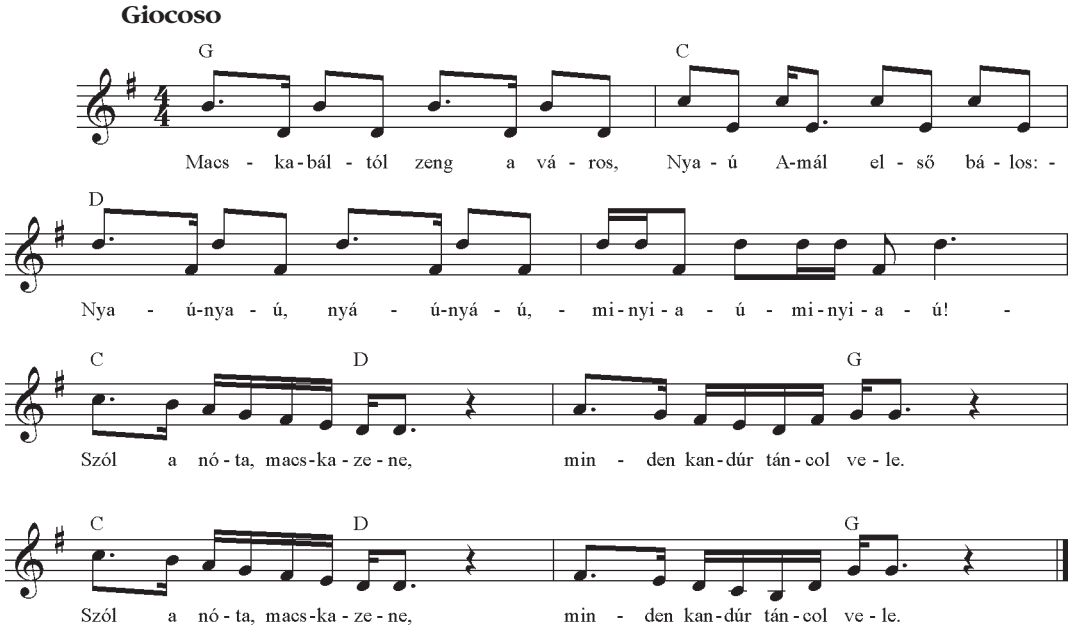
Macskabáltól zeng a város,
Nyaú Amál első bálos:
– Nyaú-nyaú, nyáú-nyáú,
– minyiaú-minyiaú! –
Szól a nóta, macskazene,
minden kandúr táncol vele.

Verset teremnek a fák
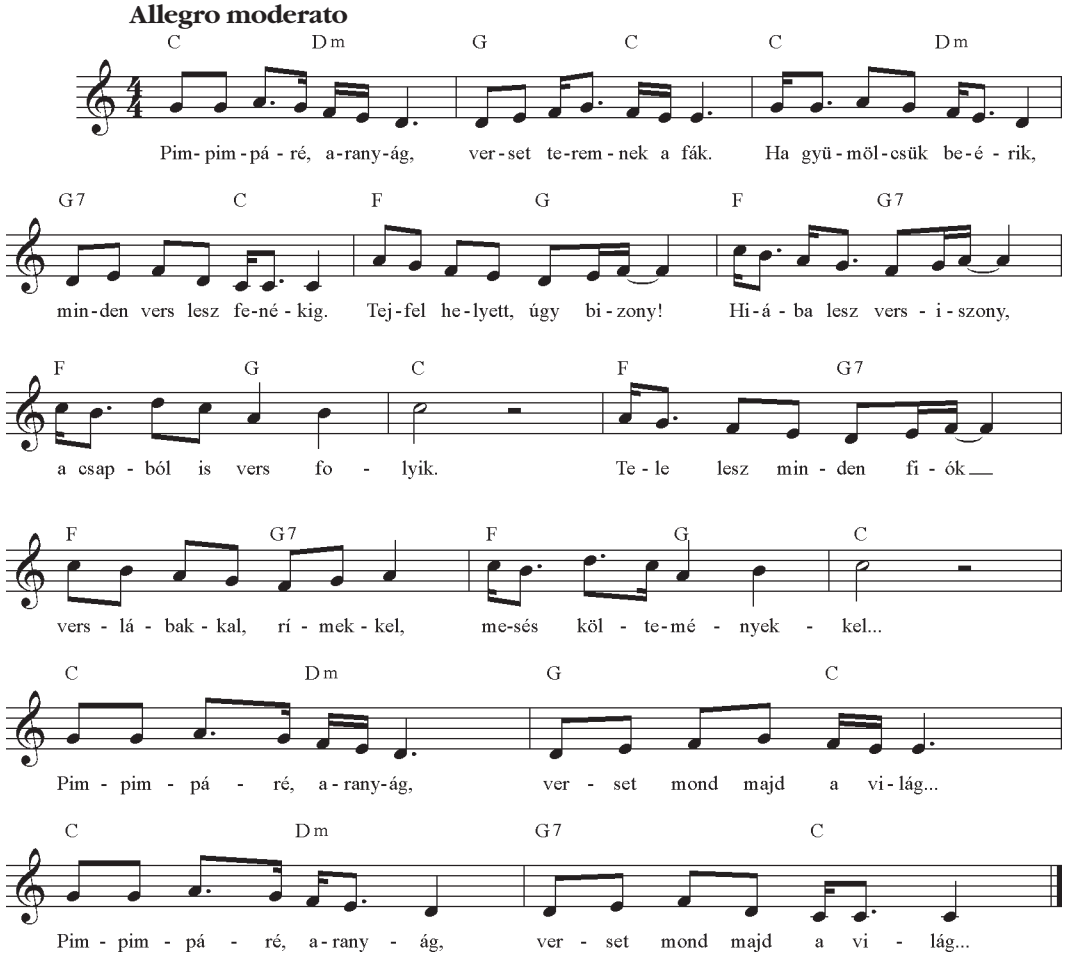
Pimpimpáré, aranyág,
verset teremnek a fák.
Ha gyümölcsük beérik,
minden vers lesz fenékig.
Tejfel helyett, úgy bizony!
Hiába lesz versiszony,
a csapból is vers folyik.
Tele lesz minden fiók
verslábakkal, rímekkel,
mesés költeményekkel...
Pimpimpáré, aranyág,
verset mond majd a világ...

IJ058-45

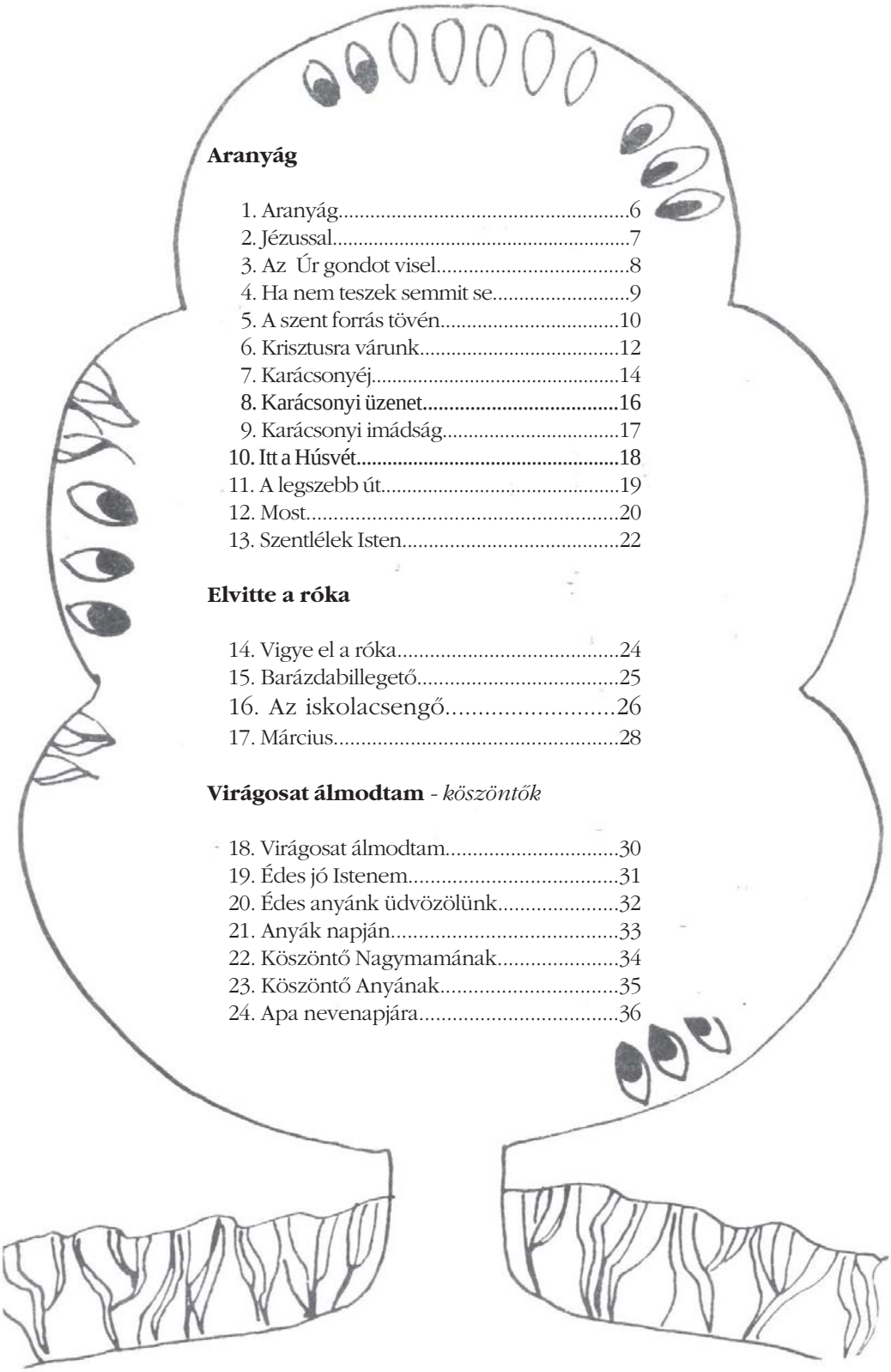

Aranyág

1. Aranyág.....6
2. Jézussal.....7
3. Az Úr gondot visel.....8
4. Ha nem teszek semmit se.....9
5. A szent forrás tövén.....10
6. Krisztusra várunk.....12
7. Karácsonyéj.....14
8. Karácsonyi üzenet.....16
9. Karácsonyi imádság.....17
10. Itt a Húsvét.....18
11. A legszebb út.....19
12. Most.....20
13. Szentlélek Isten.....22

Elvitte a róka

14. Vigye el a róka.....24
15. Barázdabillegető.....25
16. Az iskolacsengő.....26
17. Március.....28

Virágosat álmodtam - *köszöntők*

18. Virágosat álmodtam.....30
19. Édes jó Istenem.....31
20. Édes anyánk üdvözölünk.....32
21. Anyák napján.....33
22. Köszöntő Nagymamának.....34
23. Köszöntő Anyának.....35
24. Apa nevenapjára.....36

Álmodozó - *dalciklus*

25. Álmodozó.....38
26. A telhetetlen teve.....40
27. Szamaras.....42
28. A felnőtt és a szamár.....44
29. Altatódal.....46
30. Hívogató.....48
31. Lyukas vers.....51
32. Adok neked valamit.....54
33. Megnémult a kaksom.....56
34. Hiszitek-e.....58
35. Mondóka.....60
36. Bátorító.....62
37. A szökevény.....63
38. Rakamazi kamaszok.....66
39. Ki szelet vet.....68
40. Egyszerű mese.....70
41. Aki vitéz.....72
42. Kiszáradt a nagy halastó.....74
43. Macskabál.....76
44. Verset teremnek a fák.....78